

■ Особливий випадок

Фото Романа ДОМБРОВСЬКОГО, theukrainians.org.

Іпотерапевт переконаний, що катання верхи робить маленьких пацієнтів здоровішими і щасливішими.

Коні Володимира Маруняка лікують хворих дітей

Інструктора з верхової їзди, що проводить заняття у селі Вишнів Ківерцівського району, називають Божим посланцем

с. 16 >>

■ На поворотах долі

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Кохана жінка легендарного засновника хору «Посвіт» Ростислава Кушнірука молодша на 24 роки

«Коли вийшла за нього заміж, ніби у рай потрапила», – і зараз говорить пані Мілентина (обоє на фото)

с. 8-9 >>

РЕКЛАМА

Зе! МІСЦЕВІ

Фото sluga-narodu.org.

«Велике будівництво»: рух уперед, попри перешкоди

Відремонтowanими дорогами будуть користуватися і волиняни, і всі українські експортери продукції в Європу, а також іноземці

с. 6 >>

РЕКЛАМА

ВОЛОДИМИР ЖГУТОВ ЗАПРОШУЄ НА ПУБЛІЧНІ ДЕБАТИ

Шановні жителі Ківерцівської об'єднаної територіальної громади!

25 жовтня ми обиратимемо людей, від яких залежатиме майбутній розвиток нашої громади: чи ремонтуватимуться дороги, чи збережуться заклади освіти, чи буде медицина на селі, чи облаштовуватиметься благоустрій та багато інших питань.

Я, як кандидат на посаду ківерцівського міського голови, запрошую всіх інших кандидатів прийти 18 жовтня на дебати. Вважаю нашим обов'язком ознайомити виборців із передвиборними програмами та щиро і відверто поділитися баченням розвитку Ківерцівської об'єднаної територіальної громади.

Про місце і час проведення дебатів буде поінформовано додатково.

З повагою Володимир ЖГУТОВ,
кандидат на посаду ківерцівського міського голови.

■ Пряма мова

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент України, лідер «Європейської Солідарності», після перенесеної коронавірусної хвороби:

Ви бачите, що влада діє за принципом «порятунок потопельників — справа рук самих потопельників». Тому багато що залежить від вас самих. Нікому не бажано того, що сам у ці дні переживаю. Вдягайте маски, і не на кадик, а на обличчя. Мийте руки. З милом і ретельно. Дотримуйтеся дистанції. Наобнімаєтеся ще і націлуєтеся, були б живі та здорові. Подумайте про безпеку рідних та близьких. І тоді все буде добре.

Переможемо і ковід-19, і зе-19. І коронавірус, і вірус дилетантства та непрофесійності. І перший крок — це одягти маску і прийти на місцеві вибори 25 жовтня. Із дотриманням соціальної дистанції — проголосувати за професійну команду в кожній області, місті, ОТГ і районі.

Фото eurosolidarity.org.

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

Політика

Ірина КОНСТАНКЕВИЧ: «Заряджаюся позитивом від людей на своєму окрузі. Там усе правдиве»

Фото imk.net.ua.

Ірину Констанкевич немає потреби представляти читачам «Волині». Завдяки своїй активній діяльності на посту народного депутата України вона добре відома не лише у своєму 23-му виборчому окрузі, а й у багатьох куточках нашого краю. Компетентна, вдумлива, людяна — такою її знають всі, хто коли-небудь із нею стикався, тому й називають не інакше, як «Ірина, яка підкорила Полісся». Сьогодні Ірина Мирославівна — у лавах партії «ЗА МАЙБУТНЄ», яка нещодавно стрімко увірвалася в політичне життя країни. Із нардепом розмовляємо про причину появи нової політсили, її програмні цілі та про те, чому волинянам варто підтримати партію на місцевих виборах 25 жовтня

Ірина Констанкевич: «Головні критерії у формуванні команди «ЗА МАЙБУТНЄ» — досвід, порядність і відсутність корупційних інтересів».

гіонів, медицини, економіки, освіти. До цього нас спонукали наші виборці. Адже ми мажоритарники, працюємо на округах і якнайкраще знаємо думку наших громадян.

— Партії «ЗА МАЙБУТНЄ» соціологи дають «зі старту» 5 відсотків по всій Україні, а на Волині — близько 40. Разом із тим можна почути, що соціологія ця замовна і такий рейтинг вам просто «намалювали»...

— Час покаже. До 25 жовтня зовсім мало лишилося. Але, як кажуть, натішилися новим, тепер хочемо стабільного, зрозумілого, прогнозованого. Саме це пропонує наша партія, яка об'єднала нардепів-мажоритарників. За нами понад 4,5 млн виборців. У відсотках це теж чимало. І маємо лідера партії, волинянина Ігоря Палицю, який дуже добре орієнтується як народний депутат, економіст в усіх питаннях нашого суспільного життя.

— Із таким високим рейтингом партія, мабуть,

«Як кажуть, натішилися новим, тепер хочемо стабільного, зрозумілого, прогнозованого. Саме це пропонує наша партія, яка об'єднала нардепів-мажоритарників. За нами понад 4,5 млн виборців.»

не мала проблем із кандидатурами на вибори. За яким принципом була сформована команда «ЗА МАЙБУТНЄ» в області?

— Усі волинські народні депутати-мажоритарники об'єдналися (до речі, вперше) з тим, щоб спільна діяльність на користь Волині була більш ефективною. Відтак на округах команди формувалися за таким же принципом — максимальна ефективність у роботі для громади. Якщо говорити про наш 23-й округ, то основу склали наші чинні обласні депутати: Іван Киричак — Маневичина, Микола Бушук — Любешівщина, Анатолій Філюк, Анатолій Бусько — Камінь-Каширщина,

Юрій Ройко, Ігор Лех — Ківерцівщина, з нових, але потужних — це освітянки Людмила Панасюк із Колок, Ніна Терещенко із Прилісненської ОТГ. Та й на голів ОТГ маємо сильних кандидатів. Із 9 територіальних громад нашого 23-го округу 5 нині дійсні голови — Володимир Жгутов (Ківерці), Олександр Гаврилюк (Маневичі), Ігор Терещенко (Приліс-

відділу освіти Колківської селищної ради, добре орієнтується у місцевих питаннях господарського, фінансового, гуманітарного характеру. Головні критерії у формуванні команди — це досвід, організаторські якості, порядність, відсутність корупційних «інтересів», вміння працювати спільно. Тому вірю в їхню перемогу.

«КОШТИ ТРЕБА БРАТИ НА ВЗАЄМОВИГІДНИХ ПАРТНЕРСЬКИХ УМОВАХ І ЕФЕКТИВНО ЇХ ВИКОРИСТОВУВАТИ»

— «ЗА МАЙБУТНЄ» позиціонує себе як політсила міцних господарників. Як відбувається фінансування партії, адже зараз вибори і витрати, зрозуміло, зросли?

— Наразі кошти надходять від донорів, прихильників. Саме вони наповнюють виборчий фонд, із якого оплачуємо друковану продукцію, заставу та інші передбачені законом видатки. Ми не є партією, утримання якої покладене на платників податку, тобто з державного бюджету. На наші з вами податки утримуються парламентські партії: «Слуга народу», ОПЗЖ, «ЄС», «Батьківщина», «Голос».

— Ваш лідер Ігор Палиця гостро виступає проти співпраці України із Джорджем Соросом та Міжнародним валютним фондом. Але ж, відмовившись від

контактів із подібними світовими організаціями, ми дійдемо до рівня Монголії...

— Ігор Палиця ратує за економічний прагматизм, за пріоритет національних інтересів. І як економіст та народний депутат відстоює з державницької позиції найперше власне українські пріоритети, а не інтереси донорів. Ми як потужний економічний конкурент не цікаві іншим країнам. Ми не цікаві нікому як потужна сучасна держава, окрім нас самих. Це ж очевидно. Відтак повинні тверезо розуміти, що наразі нам дійсно складно без позик латати діру в бюджеті в 300 млрд. Але потрібно, по-перше, ці кошти брати на взаємовигідних партнерських умовах, по-друге, ефективно їх використовувати. Стратегія держави має вбудуватися до зменшення залежності від «чужого» капіталу, який працює не на Україну. Існує аналіз ефективності використання цих коштів, на жаль, їх вистачає лише на те, щоб віддати відсотки. Економіку вони не розвивають.

— «ЗА МАЙБУТНЄ» розкритикувало проєкт держбюджету на 2021 рік і закликає Кабмін його змінити. Що не так у головному кошторисі країни?

— Ми ретельно проаналізували його. Він не реалістичний в прогнозованих показниках та не передбачив реалії децентралізації: відсутня інфраструктурна субвенція, соціальною, істотною частиною фінансових повноважень місцевих бюджетів не буде забезпечена коштами. Тому ми вимагаємо збалансованого, реалістичного бюджету. Всі пропозиції від депутатської групи «ЗА МАЙБУТНЄ» ми подали. Я особисто ще теж скерувала на бюджетний комітет і уряд пропозиції щодо фінансування ремонту доріг на окрузі, зокрема Р-14, будівництва кількох шкіл (Башлики, Стобичівка, Любешів), садочка в Бузаках, включення об'єктів у програму історико-культурної спадщини «Велика реставрація».

«НЕ ВПОРАВСЯ — СКЛАДАЙ ПОВНОВАЖЕННЯ. ТАКА СВІТОВА ПРАКТИКА»

— За які конкретні «гріхи» партія вимагає відставки міністра охорони здоров'я Максима Степанова і яку лінію буде вести щодо нашої недореформованої галузі медицини?

— Міністр охорони здоров'я має бути зараз чи не першою по важливості функціоналу посадовою особою центральної виконавчої влади. Він повинен був зробити можливе і неможливе, реагуючи на виклики в умовах пандемії. Натомість ми бачимо повну його неефективність. Приклад — Волинь. Гроші з центрального ковідного фонду так і не прийшли в регіони, у районних лікарнях надбавки медпрацівникам не виплачені (кілька днів тому була в Камінь-Каширському — ані копійки, те ж саме у Любешівській, Маневичській районних лікарнях та й інших). А ситуація із вторинкою? А фінансування психікарень?

Закінчення.
Початок на с. 2

До прикладу, в Олицькій зарплату виплачено лише за липень. Як жити цим людям? А медичні закупівлі? А орфанні хворі? І таких питань безліч. Я не драматизую ситуацію: не впорався — складай повноваження, така світова практика.

— **3 ініціативи партії «ЗА МАЙБУТНЄ»** Верховна Рада України прийняла законопроект про повернення «Пакунка малюка». Таким чином депутати скасували рішення нинішнього уряду про монетизацію цієї послуги. **Які ще помилки Кабміну, на вашу думку, варто виправляти?**

— Цей законопроект проходив обговорення у нашому комітеті. Тому знаю, що склалася непроста ситуація із виконанням започаткованої ще попереднім урядом ініціативи про підтримку молодих сімей натуральною допомогою у вигляді «Пакунка малюка». Ідея прекрасна, хотілося б, звичайно, більших соціальних гарантій молодим родинам і найголовніше, чого вони просять, — програм щодо гарантованого заробітку та гарантованого житла. Ми пропонуємо поруч із натуральною формою допомоги як альтернативу передбачити і монетизацію (у випадку, як приклад, коли народжується друга дитинка, навіщо ще один пакунок аналогічних речей — термометр, матрацик..., можна тоді грошима). І був ще один аспект, який мене особисто обурює. Закупівлі «Пакунка малюка» за коштів державного бюджету здійснює іноземна компанія під 4,5 відсотка. І заробила вона на нас чималі гроші — 54 млн грн. Ось така «безкорислива» допомога. Ще один приклад, як користаються партнери з «нашої» безгосподарності.

«УКРАЇНСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ — ЦЕ ДЗЕРКАЛО СУСПІЛЬСТВА. ТАКИХ ДЕПУТАТІВ ОБРАЛИ ЛЮДИ»

— **Особисто я згадую вас щоразу, коли у Верховній Раді виникають скандали через поведінку депутатів. Один замовляв повій у парламент, другий став нардепом, маючи за плечима групове звалтування, третій нахабно займався корупцією, а в минулому крав пиво... На фоні цих персонажів ви виглядаєте взірцем репутації і культури. Як почуваетесь в настільки різношерстому середовищі під куполом?**

— Були спроби і мене «зловити», сфабрикувати «інтимне листування». Ми розвіяли цей фейк, посміялися з родиною, друзями. Хоча, насправду, це змушує вкотре замислитися над питанням масових маніпуляцій, фейків, брехні. Щодо інших, на жаль, український парламент — це дзеркало суспільства. Такіх депутатів обрали люди.

— **Попри своє активне членство у парламенті ви залишаєтесь дружиною, мамою і господинею великого об'єкта, яке потребує жіночих рук. Коли все встигаєте?**

— Якщо чесно, абсолютно небагато. Звузила масштаб робіт, які край треба зробити. Перфекціонізм гамаю в собі, коли бачу, що щось не зовсім так. Але, звичайно, є ще велика допомога від чоловіка, дітей, батьків. Мама борщ зварить, млинців насмажить — і це вже розкіш.

— **Усі помітили, що перебування у парламенті йде вам на користь — Ірина Констанкевич усе гарнішає і гарнішає. Чи маєте ви персонального стиліста, хто займається вашим гардеробом?**

— На щастя, такими дрібницями не переймаюся. Луцькі перукарі — супермайстри, бренди українські — теж, можна купити красивий діловий одяг без проблем. А карантин допоміг оптимізуватися. Зрештою, новий тренд — не в речах щастя. І мені це імпонує. Перелаштовуюся і я. Заряджаюся позитивом від людей. Особливо у себе на околиці. Там все правдиве. ■

Доброго дня вам, люди!

Лесин виш святкує 80-річчя!

Далекого 1940-го в обласному центрі Волині відкрив двері Луцький державний учительський інститут. Розташували його в колишньому сирітському будинку на околиці міста. Уявімо, як пишалися ті перші 135 студентів, які отримали право здобувати фах педагога на 4 відділах: філолога (українського та російського відділень), фізика й математика та вчителя природничих наук

Оксана КОВАЛЕНКО

Тепер цей знаний в Україні й за кордоном заклад гордо іменують вишем. За вісім десятиліть він здобув спершу статус педінституту, отримав право називатися іменем Лесі Українки, перетворився на університет, а згодом — на виш національного рівня. Замість 4 скромних відділів нині діють 14 факультетів, 65 кафедр із фаховими викладачами й два Навчально-наукові інститути! З одного приміщення заклад розселився у 13 корпусів! З'явилися свій коледж, табір, стадіон, ботанічні сади, агробіостанція й музеї, а ще — спільні проекти з іноземними вишами. І цей перелік можна продовжувати й продовжувати!

За круглою датою великого колективу з таким покликанням завше криється чимало праці, сподівань,

Фото Олександра ФІЛЮКА.

У добру подальшу путь!!!

тривоги і віри. У студентів — це незабутній виток життя, навчальний і повчальний у всіх сенсах. У викладачів — можливість ще більше зміцнити завдяки молоді українську інтелігенцію. Багатство й силу отих 80 прожитих літ і — віримо — ще багатьох століть попереду найліпше відчувати разом з іменинником: керівництво університету, який очолює Анатолій Цьось, щиро запрошує викладачів, студентів, випускників та усіх волинян на урочисті академію й концерт. Свято відбудеться

на площі перед головним корпусом університету (на проспекті Воли, 13) сьогодні о 17-й годині!

Редакція «Газети Волинь», у якій теж працюють його випускники, щиро приєднується до найтепліших вітань з нагоди славного ювілею! Ми тишімося з того, що маємо неабияку честь і задоволення писати про здобутки особливого колективу, і віримо, що Лесин виш славити-ме наш край ще більше і ще довгі роки!!!

■ Прогноз погоди

Арктика наступає: на Покрову у Карпатах випав сніг

«Ще не встиг у жовтні роздивитися, як сонце зійшло, а воно вже на заході», — кажуть у народі. Скорочення тривалості світлового дня властиве для другого осіннього місяця. Природа прозора натякає, що найхолодніша пора вже на порозі, а синаптики попереджають, що 17 жовтня у зв'язку із вторгненням арктичного повітря очікується значне похолодання

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометцентру Світлани Гончаренко, **16 жовтня буде хмарно, невеликий дощ.** Вітер північно-східний, 7–10 метрів за секунду. Вночі температура повітря триматиметься у межах 3–8 градусів тепла, вдень — 5–10 градусів.

За багаторічними спостереженнями, цього дня найтепліше було у 1979 році — плюс 24 градуси, найхолодніше — 1977-го — 4 градуси морозу.

17-го — хмарно, невеликий дощ. Вітер північно-східний, 5–10 метрів за секунду. Вночі температура повітря сягатиме плюс 4–9 градусів, а вдень — 6–10 вище нуля.

18–19 жовтня буде хмарно,

но, вдень місцями невеликий дощ. Вітер південно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі триматиметься у межах 1–6 градусів тепла, а вдень буде 4–9 вище нуля.

20-го — хмарно з проясненнями, місцями невеликий дощ. Вітер північно-західний, 7–12 метрів за секунду. Вночі буде плюс 1–6 градусів, удень — 7–12.

У Рівному 16, 17, 18 жовтня хмарно, місцями можливий невеликий дощ. Вітер перемінний, 2–3 метри за секунду. Температура повітря упродовж доби від 10 до 13 градусів вище нуля. **19-го** буде також хмарно, місцями невеликий дощ. Удень очікується 8–10 градусів тепла.

■ Анекдот

Ісаак Соломонович був у прекрасній спортивній формі. Щоправда, вона не застібалася на ньому.

Видалення аварійних дерев.

Тел. 067 332 38 92.

■ Календар

16 ЖОВТНЯ

Сонце (схід — 7.44, захід — 18.24, тривалість дня — 10.40).

Місяць у Терезах. 29 день Місяця.

Іменинники: Денис, Іван, Павло, Петро, Феодосія, Ядвіга.

17 ЖОВТНЯ

Сонце (схід — 7.45, захід — 18.22, тривалість дня — 10.37).

Місяць у Терезах, Скорпіоні. Другий день Місяця.

Іменинники: Володимир, Онисим, Овсій, Вероніка, Домініка, Віриня, Павло.

18 ЖОВТНЯ

Сонце (схід — 7.47, захід — 18.20, тривалість дня — 10.33).

Місяць у Скорпіоні. Третій день Місяця.

Іменинники: Олексій, Пилип, Дем'ян, Матвій, Харитина, Денис, Кузьма, Петро.

19 ЖОВТНЯ

Сонце (схід — 7.49, захід — 18.18, тривалість дня — 10.29).

Місяць у Скорпіоні, Стрільці. Четвертий день Місяця.

Іменинники: Лукерія, Макар, Хома, Клавдія, Никанор.

20 ЖОВТНЯ

Сонце (схід — 7.50, захід — 18.16, тривалість дня — 10.26).

Місяць у Стрільці. П'ятий день Місяця.

Іменинники: Сергій, Юліан, Капітоліна, Микола, Леонтій, Фелікс.

Ведуча рубрики
Євгенія СОМОВА

Тел. 72 39 32

Проблема

Фото eurosolidarity.org.

«Петро Порошенко констатує – сім місяців у гонитві за лайками владою згаяно на відосики: «Повна втрата контролю за поширенням хвороби і, головне, довіри до дій влади. І зараз Україна – в десятці антилідерів у світі з найгіршими темпами поширення хвороби»»

Не сподіваючись на владу, корпорація «Рошен» з ініціативи Петра Порошенка розпочала виробництво високоякісних захисних костюмів для медиків.

Ультиматум владі: Порошенко оприлюднив план невідкладних заходів для боротьби з епідемією коронавірусу

«Пацієнти як мінімум 80 відсотків витрат сплачують із власної кишені. А уявіть собі сімейного лікаря, якому нема куди покласти небезпечно хворого пацієнта. Водія «швидкої», який годинами стоїть у черзі до приймального відділення...»

Дарія КЛИЧ

Безпорадна, немічна і безвідповідальна. Такий діагноз поставив владі п'ятий Президент, лідер партії «Європейська Солідарність» Петро Порошенко. Він оприлюднив чіткий план подолання епідемії коронавірусу і заклав очікувані держави вресвіт-решт реально оцінити небезпеку, яка насувається на Україну.

«Пригадуєте, ще у березні Зеленський призначив себе головою Координаційної ради з протидії епідемії, коли хворих були одиниці. А у травні хвалювано назвав себе майстром спорту з боротьби з коронавірусом. Чим не Остап Бендер із сеансом одночасної гри в шахи? Але, як писали класики, «великий комбинатор играл в шахматы второй раз в жизни». Тож результат «чемпіона» кожен з вас може оцінити сам», — іронізує Порошенко.

Він констатує — сім місяців у гонитві за лайками владою згаяно на відосики: «Повна втрата контролю за поширенням хвороби і, головне, довіри до дій влади. І зараз Україна — в десятці антилідерів у світі з найгіршими темпами поширення хвороби».

«66 мільярдів, які парламент виділив на боротьбу з вірусом, розтринькують не за призначенням, на цілі, які не мають навіть віддаленого відношення до боротьби з коронавірусом», — говорить Порошенко.

«Держава, за даними Рахункової палати, не закупила жодного апарату штучної вентиляції легень. У лікарнях обмаль ліків, тестів, пульсоксиметрів. Гострий дефіцит медичного кисню. Ліжковий фонд заповнений на 70%, і багато міст на порозі гострої нестачі ліжкомісць. Пацієнти як мінімум 80 відсотків витрат сплачують із власної ки-

шені. А уявіть собі сімейного лікаря, якому нема куди покласти небезпечно хворого пацієнта. Водія «швидкої», який годинами стоїть у черзі до приймального відділення», — зауважує п'ятий Президент.

Він застерігає: лікарі перебувають на межі виснаження. Уряд не вирішив питання їхнього страхування, не забезпечив належними засобами захисту.

«Наша команда реалізовує велику благодійницьку програму. Більше 50 апаратів ШВЛ, 157 000 захисних костюмів для медиків, 10 000 захисних окулярів, десятки й десятки тисяч тестів... І продовжуємо допомагати та захищати. Проте опозиція не може підмінити собою владу. Ми можемо лише ставити їй вимоги і надавати рекомендації. Щоб пом'якшити жакливі наслідки її кричущої некомпетентності, яка лежить в основі її дитячої безпорадності», — говорить п'ятий Президент України.

ЧІТКИЙ ПЛАН ПОДОЛАННЯ ЕПІДЕМІЇ КОРОНАВІРУСУ ЗА ПЕТРОМ ПОРОШЕНКОМ:

◆ **«Перше. І це ультиматум.»** Слід негайно подбати про захист лікарів. Застрахувати їх, забезпечити костюмами, не затримувати передбачені законом 300-відсоткові доплати.

◆ **«Друге.»** На рівні Президента та уряду, місцевої влади розробити і затвердити стратегію подальшої боротьби з коронавірусом, розраховану як мінімум на 2021 рік. І має бути чітке розуміння, що епідеміологічні заходи мають здійснюватися без припинення економічної активності. Цю опцію наші «майстри спорту» використали ще вєсною — передчасно і не ефективно.

◆ **«Третє.»** Ми вимагаємо звіту Кабміну щодо розкрадання антиковідних коштів. Повер-

нути у Фонд боротьби з коронавірусом незаконно вилучені звіди 35 мільярдів. Спрямувати їх на закупівлю засобів індивідуального захисту для лікарів та всього необхідного для хворих. НАБУ має розслідувати нецільову витрату грошей. Ділки, які вирішили набити кишені та погріти руки на антиковідному фонді, мають сісти на лаву підсудних.

◆ **«Четверте.»** Слід розривати ланцюги поширення хвороби. Зробити тестування доступним для всіх, а не для тих, хто може за це платити скажені гроші. В першу чергу безкоштовно тестувати лікарів та вчителів.

◆ **«П'яте.»** Повернути 5 мільярдів, вилучених при секвестрі в освіті. Направити їх на захист дітей та педагогів, на технічне забезпечення дистанційного навчання.

◆ **«Шосте.»** Уряд зобов'язаний запустити вітчизняні лінії виробництва засобів індивідуального захисту високої якості за максимально низькою ціною. Так, як це зараз почав робити «Рошен» з багаторазовими костюмами для медиків. Акції, як це робить наша команда, забезпечивши кредит виробникам під півтора відсотка річних.

◆ **«Нарешті у кожній області, місті, громаді слід створити локальний фонд протидії коронавірусу і прийняти відповідні програми, розраховані не менше, ніж на рік.»** Прикро дивитися, як Офіс Зеленського та його уряд, з одного боку, та міські голови — з іншого, як ту гарячу картоплину, перекидають відповідальність одне на одного», — зазначає лідер «Європейської Солідарності».

Петро Порошенко також нагадав, що реформа децентралізації дала значний фінансовий ресурс на місяць, особливо — мерам Києва, обласних центрів та інших великих міст. Бюджет був збільшений у рази.

«На них теж лежить відповідальність за здоров'я і безпеку громадян. Настав момент жорстко питати і з них, а не валити все тільки на Зеленського», — резюмує Петро Порошенко. ■

Політика

Юлія ВУСЕНКО: «Громадам Волині — не олігархічне, а європейське майбутнє»

Фото пресслужби «Європейської Солідарності».

«Час давати відсіч не лише агресору, а й тим, хто вже завтра захоче забрати нашу з вами свободу на Волині, зацементувавши свою владу».

Юлія Вусенко (на фото) — депутатка Луцької міської ради, виконувачка обов'язків голови Волинської територіальної організації політичної партії «Європейська Солідарність», кандидат юридичних наук. Очолила список кандидатів «Європейської Солідарності» до Волинської обласної ради.

Місцеві вибори-2020 — це перші вибори у сформованих громадах. Це завершальний етап процесу децентралізації, метою якої є самостійність і фінансова спроможність громад.

Нинішні місцеві вибори важливі тим, що відкривають дорогу людям, які впродовж наступних п'яти років обирають вектор змін для конкретних територій і визначать стратегії розвитку громад на наступні п'ятнадцять, двадцять літ.

«Важливо, щоб у місцевих радах було побільше патріотичних та досвідчених лідерів, спроможних змінювати ситуацію на краще»

Саме партія «Європейська Солідарність» здатна захистити людей, тому що сьогодні це єдина проукраїнська налаштована політична сила, яка об'єднала тих, для кого важлива Україна. Це політична сила, яка на всеукраїнському рівні відстоює європейські цінності та працює із західними партнерами, щоб не втратити набуте за весь постреволюційний період.

«Місцеві вибори на Волині мають стратегічне значення для України»

«Наступ олігархату з російською агентурою на державність України, зрощення криміналітету з місцевими феодалами і останні події в сусідній Білорусі спонукають до активних дій. Час давати відсіч не лише агресору, а й тим, хто вже завтра захоче забрати нашу з вами свободу на Волині, зацементувавши свою владу», — застерігає Юлія Вусенко.

«Нинішні місцеві вибори — це найкраща можливість довірити розвиток краю

команді професіоналів-патріотів, які дбатимуть про людей», — зазначила кандидатка від «Європейської Солідарності». — У день виборів обов'язково прийдіть і проголосуйте, адже кожен голос формує наше найближче майбутнє».

Перші десять кандидатів у списку «Європейської Солідарності» до Волинської обласної ради:

Юлія ВУСЕНКО — депутатка Луцької міської ради, кандидатка юридичних наук.

Іван МИРКА — заступник директора ПП «Шлях».

Артем ЗАПОТОЦЬКИЙ — депутат Луцької міської ради, учасник Революції гідності.

Ористан СИДОРЧУК — доктор економічних наук, професор кафедри державного управління Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентіві України.

Павло ЦИБУЛЬСЬКИЙ — лікар ультразвукової діагностики КП «Волинська обласна клінічна лікарня» Волинської обласної ради.

Ірина ПАТЛАШИНСЬКА — кандидатка політичних наук, старша викладачка кафедри міжнародних комунікацій та політичного аналізу факультету міжнародних відносин Волинського національного університету імені Лесі Українки.

Сергій КОШАРУК — радник-консультант з питань енергоефективності, екології та розвитку громад, заступник голови Волинської ОДА 2014–2019 років.

Олександр РАДЧУК — експерт з державної безпеки.

Лілія КРЕВСЬКА — членкиня Ради Волинської обласної організації Всеукраїнського об'єднання «Майдан», голова Іваничівської районної державної адміністрації у 2016–2019 роках.

Микола ЯРУЧИК — депутат Луцької міської ради, підприємець.

«Європейська Солідарність» об'єднує найкращих для розвитку громад Волині. ■

Політика

Кому заважає Шиба?

«Луцьк гавнішає і гавнішає», — згадують слова Богдана Павловича, сказані ним приблизно в 2008 році, коли Шибі вдалося на посаді міського голови зробити системні зміни в обласному центрі Волині. Цей вислів став, як нині кажуть, мемом. Його повторюють, прагнучи принизити, вивищитися над людиною, яка доклала й докладає чимало зусиль до того, щоб Луцьк справді став кращим. Повторюють, не задумуючись, що в такий спосіб сміються із фізичних вад людини (Шиба картавить), чого в цивілізованому суспільстві не те що не роблять — за це суворо карають

Фото з особистого архіву Богдана ШИБИ.

Гасло нинішньої виборчої кампанії Богдана Павловича «Повернемо Луцьк лучанам» означає, що тільки жителі обласного центру мають право розпоряджатися майном, коштами, землею на своїй території.

Отак вони і стають багатими: за рахунок простого люду. А ті, хто їм прислужує, тішаються придбанням за хабарі й відкати машин, квартир, зведенням вілл. І ще й сміються: не вмєш ти, Шибо, жити, таблички ділення не знаєш! А для людей меми придумують: «Луцьк гавнішає і гавнішає».

ДОРОГА ШИБИ

Лучани знають відрізок дороги на вулиці Набережній — від кільця на перехресті з вулицею Шевченка до Ковельської. Заново збудований у 2008 році, він 12 літ служить автомобілістам без ремонту! Його так і називають: дорога Шиби. На запитання, чому вона стільки часу зберігається в такому стані, Богдан Павлович, усміхаючись у вуса, відповідає: «Просто не треба красти з бюджету».

Богдан Шиба завжди обговорював проблеми міста з лучанами, іноді не погоджувався з їхніми пропозиціями, переконував у своїй правоті. Але ніколи не йшов на людей із бульдозером!

НЕПОПУЛЯРНІ РІШЕННЯ

Іноді йому доводилося ухвалювати непопулярні рішення, які потім оберталися добром для громади. Так було на початку 2008 року. З 1 січня з міста щезли переварені з вантажних у пасажирські бусики-маршрутки, які ганяли наввипередки і зупинялися, щойно хтось махне рукою. На зміну 500 бусикам у місті почали курсувати 50 більш комфортабельних автобусів.

Транспортну реформу в місті вдалося провести в тім числі за рахунок договору про співпрацю з Луцьким автозаводом, підписаного Богданом Шибою. У той час над заводом нависла загроза ліквідації. Його власник вирішив закрити підприємство, яке до того займалося крупновузловим збиранням російських жигулів-«сімок», а виробничі потужності перенести на майданчик у Черкасах.

Завдяки договору про співпрацю з міською радою

Луцький автозавод не лише зберігся, а й почав випуск автобусів і тролейбусів. Для лучан з'явилися додаткові робочі місця, місто отримало надходження від сплати податків до бюджету, а автобуси і тролейбуси, придбані ним, дали змогу провести в Луцьку транспортну реформу.

Олігархи й тут через підконтрольні їм видання не погребували звинуватити Шибу в тому, що він, мовляв, загнав

«Богдан Шиба завжди обговорював проблеми міста з лучанами, іноді не погоджувався з їхніми пропозиціями, переконував у своїй правоті. Але ніколи не йшов на людей із бульдозером!»

місто в борги, підписавши кабальний для Луцька договір лізингу автобусів «Богдан». Але замовчують при тім, що «Богдан» виконали свою функцію: протягом шести років возили пасажирів на маршрутах і давно «відбили» вкладені в них гроші.

ЗРОБИ ТАК, ЩОБ ПОТІМ НЕ ПЕРЕРОБЛЯТИ

У 2006 році, коли Шибу обрали міським головою, в Луцьку вже були затори, через центр їздили і зупинялися біля ЦУМу приміські автобуси, бо об'їзні шляхи були в жалюгідному стані. Він узявся ремонтувати вулицю Героїв УПА на Вишківі, Глушець біля Центрального ринку, Карпенка-Карого. А скільки дахів хрущовок у центрі перекинув! І двори почали капітально ремонтувати при ньому. Притім Шиба запровадив програмний метод верстки бюджету Луцька: спочатку затверджували програму на кшталт «Дахи», «Дороги», «Двори» тощо, у ній чітко розписували, в якій черговості й коли ремонтуватимуть об'єкти, а потім усі її видатки заносили в рядки річного бюджету. До речі, графіка робіт неухильно дотримувалися. А не так, як зараз: попросив депутат зробити спочатку двір на його окрузі, і, якщо це депутат з більшості, — роблять цей двір. А прибудинкові території депутатів із меншості зачека-

ють. А ще ж тепер є округи без депутатів. То про них хіба для піару згадують.

Будівництво лікарської амбулаторії в мікрорайоні ЛПЗ, добудова ЗОШ № 26, відновлення дитсадку №39 — це теж зроблено при Шибі. Навіть проект 27-ї школи за його каденції виготовили. А тепер влада каже: не хочете пускати дітей в 13-ту школу — закриємо, не хочете забиратися з ринку — знесемо бульдозером, а ще будемо штрафувати, штрафувати, штрафувати. Це така розмова обранців лучан із самими лучанами. Невже це ми їх обирали?

ЙОГО НЕ МОЖНА КУПИТИ

Шиба не збудував хоромів за хабарі, як це зробили інші мери. Натомість брав кредит для купівлі квартири в Луцьку і 10 років його виплачував. Ні його дружина, ні його діти не мають бізнесу, побудованого, як це заведено в багатьох чиновників, на грошах із бюджету. Він ходить Луцьком без охорони, бо нікому нічого не винен. Ніхто ніколи не давав йому хабарів, бо знають: Шиба не бере. «Мене не можна ні купити, ні залякати. Можна хіба що вбити», — каже Богдан Павлович.

Лише протягом минулого року Богдан Шиба потратив на благодійність понад 200 тисяч гривень особистих коштів. Однак ніде цим не хизується, бо пам'ятає біблійне: «У тебе ж, як твориш милостиню, нехай ліва рука твоя не знає, що робить правиця твоя».

луцькі журналісти із підконтрольних олігархам і тодішній владі видань мусолили цю тему роками. То вже потім один луцький журналіст, який захворів на рак, перед смертю прийшов до Шиби. Сказав: «Вибачте, що я все це писав». За це мене Бог так покарав» — і пішов...

Майже кожної неділі Богдан Павлович ходить до церкви. Робить це не напоказ, а з щирою вірою в Бога. Вірить, що це Господь його вберіг 12 липня 2006 року. Отже, так було йому угодю, щоб Шиба ще прислужився лучанам і волинянам. «Я поважаю людей, які мають віру», — каже. Його і син, і донька уже в дорослому віці обрали для себе протестантську віру. Коли прийшли за порадою до батька, то почувли: «Ви вже дорослі, в праві самі обирати. Не смію вам перечити. Але пообіцяйте мені, що коли ваші діти, а мої онуки в дорослому віці оберуть собі іншу, віру, ви теж не станете їм наперекір». Пообіцяли.

ЄДИНИЙ НЕПІДКОНТРОЛЬНИЙ ОЛІГАРХАМ

Шиба не ідеаліст, він розуміє, що в умовах пострадянської кланово-олігархічної системи доводиться іноді йти на компроміси з представниками різних партій чи держуправліннями з Києва. І робив він це, працюючи міським головою, виключно заради інтересів лучан. Та коли заходила мова про відкати, зловживання, корупцію чи порушення законів на догоду олігархам, — завжди був безкомпромісним.

Сьогодні він знову балотується на посаду луцького міського голови. Самовисунням, щоб бути мером усіх лучан, не залежати від партійних босів і їхніх спонсорів. Але його підтримують чимало чесних людей, які розуміють, що тільки Шиба зможе навести лад у місті. Місті, яке роздирають олігархи заради своїх амбіцій чи шкурних інтересів.

Гасло його нинішньої кампанії: «Повернемо Луцьк лучанам». Що воно означає? Що лучани (і тільки вони!) мають право розпоряджатися майном, коштами, землею на своїй території. На великій території: від села Шепель до вулиці Рівненської, від Княгининка до Львівської, від Жабки до Дубнівської, від Кульчина до 33-го і 40-го кварталів. Тепер усі вони, жителі Луцька і 35 населених пунктів навколо нього, — лучани.

У 2009 році Луцьк одним із перших обласних центрів України ухвалив Генеральний план. Це — стратегія розвитку міста на десятиріччя, непорушний закон, конституція, якщо хочете. Та сьогодні на догоду олігархам його хочуть переписати. Якщо лучани оберуть до міської ради тих самих, будьте певні: переписуть. Так, як їм вигідно, та не так, як вигідно громаді. Тож, кого обирати, лучани, добре подумайте. ■

Відеоінтерв'ю з Богданом Шибою дивіться за цим посиланням.

Політика

Фото пресслужби партії «Слуга Народу».

3e! МІСЦЕВІ
СЛУГА НАРОДУ

Ігор Лісовський, кандидат у депутати Волинської обласної ради від партії «Слуга Народу»: «Відремонтованими дорогами будуть користуватися і волиняни, і всі українські експортери продукції в Європу, а також іноземці».

«Велике будівництво»:

рух уперед, попри перешкоди

24 тисячі кілометрів за 5 років — таким є амбітний план команди Президента Володимира Зеленського з відновлення та будівництва українських доріг. Її активно підтримала політична партія «Слуга Народу». В нашій країні відновлять майже половину всіх шляхів державного значення. А отже, за 5 років майже в будь-яку точку України можна буде дістатися дорогами європейської якості. Їх будівництво у всіх регіонах — яскравий приклад того, як на практиці можна змінювати країну, не виправдовуючись браком коштів або технологій

Галина ДАНЧЕНКО

«ДОРОЖНІ» ПЕРЕПОНИ

Великий проект потребує великих коштів. Запланований бюджет на поточний рік перевищує 90 млрд грн. Видатки покривають із кількох джерел. Вчасне фінансування залежить від злагодженої роботи парламенту. І ті, хто не входить до команди партії «Слуга Народу», часто намагаються заробити політичні дивіденди.

Так, нещодавнє голосування за проект, потрібний для фінансування будови низки важливих об'єктів, засвідчило, що деякі фракції відверто саботують роботу. Документ пропонує зняти обмеження на граничну величину місцевого боргу, якщо відповідні витрати не перевищуватимуть у наступних бюджетних періодах 30% обсягу субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на фінансування, зокрема, ремонту доріг. А також дає змогу військово-цивільним адміністраціям здійснювати у 2020 році місцеві запозичення.

Законопроект ініціювала політична партія «Слуга Народу», але він не отримав жодного голосу від депутатів фракції «Опозиційна платформа — «За життя» та «Голос». І лише по одному від «Європейської Солідарності» та «Батьківщини». Водночас більшість депутатів просто не голосували. Утім, саботаж опозиціонерів не завадив ухваленню законопроект у першому читанні, тим самим вкотре підтвердивши єдність монобільшості. Фракція «Слуга Народу» продовжує ухвалювати важливі для країни рішення, демонструючи ефективність, попри спроби опонентів переконати суспільство в протилежному. Єдність всередині правлячої партії дає змогу з упевненістю прогнозувати успішну реалізацію «Великого будівництва».

ПЕРЕРОЗПОДІЛ КОШТІВ

Та якщо безпосередньо вплинути на фінансування проекту в опо-

нентів Володимира Зеленського та партії «Слуга Народу» не виходить, вони вдаються до маніпулювання суспільною думкою. Зокрема, лунають звинувачення, нібито кошти на «Велике будівництво» беруть «не з тих» джерел. Критикують також перерозподіл грошей із фонду боротьби з COVID-19 на користь розбудови доріг. Мовляв, забирають у медицини й закопують в асфальт. Утім, це не більш ніж маніпуляції.

Ще у червні Верховна Рада ухвалила закон, згідно з яким на ремонт і будівництво доріг та інших об'єктів інфраструктури спрямують 35 млрд грн невикористаних коштів. У цілому документ підтримав 331 депутат. Зокрема й частина нардепів із опозиційних фракцій. Очевидно, не йдеться про те, що

**«ВЕЛИКЕ БУДІВНИЦТВО»
ДЛЯ МЕДИЧНОЇ ГАЛУЗІ:
212 ПРИЙМАЛЬНИХ
ВІДДІЛЕНЬ,
570 АМБУЛАТОРІЙ.**

кошти забирають у медичної галузі й віддають на дороги. Мова саме про невикористані кошти. Позитивний ефект від їхнього спрямування на «Велике будівництво» важко переоцінити.

Якщо такий перерозподіл відбуватиметься в повному обсязі, це означатиме створення понад 12,5 тисячі робочих місць у дорожній галузі й більш ніж 50 тисяч — у суміжних. Надходження від усіх видів податків до бюджетів усіх рівнів збільшаться на 7,5 млрд грн, а доходи зайнятого населення — на 1,8 млрд. Неабияка підтримка людей та економіки, постраждалої від коронавірусу.

Як зазначає народний депутат від фракції «Слуга Народу», заступник голови Комітету Верховної Ради з питань бюджету Олександр Трухін, будівництво доріг створює мультиплекційний ефект для економіки.

«Зменшаться витрати на перевезення, зростатиме торгівля,

розвиватиметься інфраструктура та сектор обслуговування навколо доріг. Так було в усіх державах, які проводили аналогічні проекти, від США до Польщі. Саме цього потребує економіка України під час виходу з карантинних обмежень і подолання економічної кризи», — вважає він.

Ба більше. «Велике будівництво» — це не лише дороги. Загалом проект передбачає ремонт 570 амбулаторій і понад 200 приймальних відділень лікарень, а також їхню обладнання. Крім того, якісні дороги в разі зменшать час, необхідний, щоб надати допомогу пацієнту й доставити до лікарні. Отже, «Велике будівництво» матиме прямий позитивний ефект для захисту здоров'я українців.

Але й на цьому аргументи «за» не вичерпані. Адже гроші, раніше спрямовані в «антиковідний» фонд, від самого початку призначалися саме на дороги. Зокрема, дивіденди, які за підсумками 2019 року мав спрямувати до державного бюджету «Нафтогаз України». Це майже 40 мільярдів гривень, більшість яких повинна була піти на інфраструктуру. Утім, втрутилася пандемія.

«Коли ми побачили, що в нас пандемія, ми всі сили кинули на формування фонду боротьби з COVID-19. Від самого початку гроші «Нафтогазу» призначалися на дороги, і ми продовжили цю логіку, коли побачили порядок використання коштів з «фонду коронавірусу». Це кошти, які вже одразу будуть у роботі», — запевнив народний депутат від фракції «Слуга Народу», член Комітету Верховної Ради з питань фінансів, податкової та митної політики Андрій Мотовиловець.

За його словами, «Велике будівництво» також допомагатиме бізнесу в умовах карантину. Йдеться і про використання українських матеріалів, і про створення всієї інфраструктури навколо зведених об'єктів.

«Ми маємо надію, що пандемія закінчиться, і в нас у країні будуть дороги. Це саме для бізнесу і зроблено», — сказав він.

ЩО КАЖУТЬ ЛЮДИ?

У серпні Київський міжнародний інститут соціології опитав понад 2 тисячі українців з усіх областей щодо «Великого будівництва». Згідно з результатами дослідження, підтримують президентський

проект майже 90% громадян. Більшість вважає, що навіть пандемія — не привід зупинити роботи. Кожен другий українець переконаний: дороги — саме те, що слід насамперед оновлювати в його населеному пункті. Кожен третій — що

**89,8% українців
підтримують
інвестиції держави
в інфраструктуру.**

(КМІС)

слід відремонтувати лікарню, кожен четвертий — школу, кожен п'ятий — дитячий садочок.

РАХУВАТИ БУДЕМО ВОСЕНИ

Як повідомляють в Укравтодорі, на 1 вересня в усіх областях України вже облаштували понад 1700 км доріг. Щоденний приріст — 20–30 км дорожнього покриття. Перша четвірка — Харківщина, Закарпаття, Запорізька та Луганська області. Тривають роботи й на інших об'єктах. Наприклад, найбільше приймальних відділень лікарень запланували відремонтувати на Харківщині та Дніпропетровщині — по 15. Найбільше шкіл збудують на Житомирщині — 11. А лідером зі спорудження спортивних об'єктів стане Закарпаття — їх буде 7. Пік будівництва припаде саме на осінь. При належному фінансуванні до кінця року можливо навіть розпочати об'єкти, заплановані на наступний, 2021 рік.

«Президентська програма «Велике будівництво» стратегічно важлива для Волині не тільки у контексті прикордонного розташування області. Звісно, відремонтованими дорогами будуть користуватися і волиняни, і всі українські експортери продукції в Європу, а також іноземці, які, дивлячись на магістралі, складають перше враження про Україну. Модернізація і розбудова соціальної інфраструктури, особливо на селі, а це школи, дитсадки, лікарські амбулаторії з погляду на умови життя людей тут, на Волині, а не у сусідній Польщі, матиме далекосяжний ефект», — вважає Ігор Лісовський, кандидат у депутати Волинської обласної ради від партії «Слуга Народу».

НОВА ЯКІСТЬ РОБІТ

Підхід до дорожніх робіт повністю змінився. Раніше ремонт відбувався так: дорогу розбивали на невеликі шматки й у різні проміжки

часу віддавали різним підрядникам. І зрештою не мали якісно побудованого шляху від початку до кінця. Упродовж 2020 року українці побачили, що може бути інакше.

Дороги приводять до нормативного стану. Облаштовують придорожню інфраструктуру, майданчики відпочинку. Використовують новітні, інноваційні матеріали. Запроваджують сучасну систему моніторингу якості замість застарілого технагляду.

Як стверджує голова Укравтодору Олександр Кубраков, нова процедура тендерів дала змогу збільшити економію та зробити тендери конкурентнішими. Водночас змінилися вимоги до учасників торгів.

«Нам часто закидають, що кількість гравців знизилася. Так, адже ми нарешті почали укрупнювати дорожні тендери: маленькі компанії перейшли на ринок місцевих доріг, а компаній-привидів, тролів та одноподенко стало менше», — пояснив Олександр Кубраков.

ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ

Будівництво доріг і мостів, шкіл і дитсадочків, лікарень і стаціонарів продовжать й у 2021 році. У проект бюджету на це заклали 150 млрд грн. За словами міністра фінансів Сергія Марченка, фінансування дорожньої інфраструктури збільшать на 20,7 млрд грн.

Крім того, розпочнеться «Велика реставрація». У серпні Президент Володимир Зеленський підписав відповідний указ. Згідно з ним, стартує реставрація перших 100 культурних об'єктів. За розрахунками Міністерства культури, на це може знадобитися 10–15 млрд грн. На реалізацію програми загалом у найближчі чотири роки потрібно 55 млрд грн.

Ці гроші слід розглядати як інвестицію. Адже реставрація українських замків і палаців разом із будівництвом доріг — це потужний поштовх для розвитку туристичної галузі.

«Уперше за 30 років незалежності ми реально зможемо відновити історико-культурну спадщину. А вона подекуди в критичному стані — занедбана й напівзруйнована. Але ці об'єкти є кодом нашої нації. Збереження їхньої автентичності й духу — наша відповідальність, наповнення новим змістом, наш обов'язок перед наступними поколіннями», — сказав міністр культури та інформаційної політики України Олександр Ткаченко.

Загалом у 2020 році в державний бюджет заклали 1 млрд грн на побудову центрів екстреної допомоги по всій країні. Планується реконструювати та капітально відремонтувати 210 приймальних відділень.

«Ми йдемо на місцеві вибори, щоб надати українській молоді перспективу, знайти цікаву й гідну роботу там, де ти живеш, у своїй громаді. Щоб реалізувати, за завданням Президента Володимира Зеленського, стратегію розвитку регіонів, а також завершити проект «Велике будівництво», — сказав голова партії «Слуга Народу» Олександр Корнієнко.

«ВЕЛИКЕ БУДІВНИЦТВО» В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

Крім того, що за «Великим будівництвом» можна стежити в реальному часі на інтерактивній мапі, програма має власний Telegram-канал. Тут також можна слідувати за перебігом робіт на об'єктах. На каналі регулярно публікують детальні фото- та відеозвіти з різних регіонів України.

Актуально

Фото свідомі.укр.

За час роботи у міській раді депутат вирішив цілу низку проблем своїх виборців та жителів обласного центру.

Що зробив Андрій Покровський для лучан за 5 років депутатства

Упродовж своєї каденції Андрій Покровський, якого лучани знають як бізнесмена, мецената і засновника Громадянського Руху «СВІДОМІ», є чи не найактивнішим депутатом Луцької міської ради

Олександр КОВАЛЬЧУК

Ще у 2017 році після смерті очільника міста Миколи Романюка саме з його ініціативи депутатський корпус звертався до Верховної Ради, щоб та призначила позачергові вибори луцького міського голови. Покровський розпочав боротьбу з гральним бізнесом в обласному центрі Волині та захищає інтереси воїнів ООС. Він перший, хто звернув увагу на округи, які внаслідок невдалої виборчої системи залишилися без свого обранця.

З 2015 року на території рекреаційної зони CITY PARK працює його депутатська приймальня. За цей час туди надійшло більше 2000 звернень громадян, а з виборцями проведено 168 зустрічей. За ці 5 років Андрій Покровський подав 228 депутатських звернень.

Діяльність обранця громади — це не тільки робота з виборцями, а й написання проєктів рішень. За період виконання повноважень депутата Луцької міської ради Покровським ініційовано та подано 10 проєктів рішень та пропозицій щодо стратегічних цілей розвитку міста Луцька до 2030 року.

В основному ці документи стосувалися опіки над округами без депутатів, забезпечення житлом учасників АТО на умовах співфінансування, розвитку освіти у місті, боротьби з поширенням наркоманії серед молоді. Для того, щоб воїни, які захищають Україну на Сході, змогли придбати помешкання, Андрій Покровський перерахував до міського бюджету 1 мільйон гривень власних коштів. Депутат підтримує використання новітніх технологій у навчальному процесі, тож подавав проєкт рішення, згідно з яким у кожному луцькому школі мали закупити

по мультиборду. Однак депутатський корпус цю ініціативу не підтримав. У підсумку Покровський за власний кошт придбав три мультиборди для шкіл міста вартістю понад 300 000 грн. Окрім того, лідер «СВІДОМІХ» посприяв облаштуванню «Смуги перешкод без перешкод» біля ЗОШ № 22.

Значну увагу Андрій Покровський приділив наповненню бюджету. Саме він ініційував збільшення пайової участі для забудовників Луцька та використання цих коштів

« Покровський веде із собою команду фахових та відповідальних лучан. Тож у новому скликанні міської ради буде кому належно відстоювати інтереси громадян. »

для розвитку інфраструктури міста. Окрім того, засновник Громадянського Руху «СВІДОМІ» наполіг на створенні рівних умов для роботи забудовників у Луцьку, а саме — надання на конкурентних засадах вільних земельних ділянок для будівництва багатоквартирних будинків.

Значну увагу Андрій Покровський приділив благоустрою прибудинкових територій на окрузі, від якого його обрали лучани. На основі звернень громадян депутат вирішив чимало проблем: це і ремонт пішохідної частини, доріг, відновлення освітлення та інші.

Покровський — чи не єдиний, хто за час своєї каденції опікувався округами без депутатів.

Лідер Громадянського Руху «СВІДОМІ» постійно реалізовує соціальні проєкти, найбільший із них — рекреаційна зона CITY PARK. Суть його — створення безкоштовної і комфортної відпочинкової зони для всіх охочих. Все це Андрій Покровський

облаштував за власний кошт, адже вважає, що бізнес має бути соціально відповідальним та долучатися до покращення інфраструктури Луцька.

Ще одним його великим проєктом є соціальна програма «МИ#СВІДОМІ». Це цикл ток-шоу для школярів з антиреклами наркотиків. За підтримки Андрія Покровського понад 7 років поспіль проводяться свята для дітей із соціально незахищених сімей.

Андрій Покровський давно веде бізнес та наголошує

на важливості соціальної відповідальності, тож не один рік займається благодійністю. Зокрема, у липні 2016-го він був генеральним спонсором фестивалю «Ніч у Луцькому замку». У 2018-му придбав та передав ендоскоп у Луцьку міську клінічну лікарню. Минулого року Покровський перерахував пів мільйона гривень на облаштування ситуаційного центру, що має стати «мозком» програми «Безпечне місто». А цього року лідер Громадянського Руху «СВІДОМІ» виділив 100 000 грн на боротьбу з коронавірусом, адже здоров'я лучан — понад усе.

Протягом 5 років депутатства Андрій Покровський показав вагомий результат своєї роботи. Все це йому вдалося завдяки особистій праці та роботі команди Громадянського Руху «СВІДОМІ». Тепер Покровський веде із собою команду фахових та відповідальних лучан. Тож у новому скликанні міської ради буде кому належно відстоювати інтереси громадян. ■

Обговорення тижня

«Кварталівська пародія на референдум»

5 ПИТАНЬ
Зеленського:
передвиборче
шахрайство
від Президента
чи народовладдя?

Фото nash.live.

Політики та експерти про ініціативу Президента Володимира Зеленського провести 25 жовтня, у день виборів, опитування із 5 запитань, які глава держави обіцяв оголосити згодом

Петро МАКАРУК

Аналітики телеграм-каналу «ПУТЧ»:

«Тут зразу багато нісенітниць. Референдуми так не оголошують і не проводяться. Офіс Президента хотів проштовхнути в Закон про вибори право ЦВК проводити опитування, але не проштовхнув. До виборів 10 днів, а запитання не відомі — без обговорення та обдумування свідомий вибір не зробиш. За чий рахунок свято? Опитування на всіх дільницях — це дуже дорого. В підсумку мова може йти лише про соціологічне опитування біля виборчих дільниць — все решта невідомо. Раптовість ідей свідчить про якусь шахрайську технологію».

Олексій ГОЛУБУЦЬКИЙ, політолог:

«Ну не має в нас за законом глава держави чітко прописаного права одноосібно призначати якісь «референдуми/опитування». В бюджеті не прописане фінансування такого дійства. А в законі — можливість подібного цілковито за приватні кошти як «приватної ініціативи». І тим більше нічого й близько такого немає в Законі про вибори — щоб уможливити вчепити «поїздом» до процесу обрання органів місцевої влади ще і якийсь «опитування» чи «референдум» у будь-якому статусі.

Тому результат буде приблизно такий же, як з ініціа-

тивою «спільного патрування» з катами і вбивцями: все тихо спускається на гальмах».

Володимир ФЕСЕНКО, політолог:

«Де вже є безсумнівний ефект — так це перепрограмування фінального етапу виборчої кампанії. І сьогодні, і в найближчі дні головною темою для обговорення буде «опитування Зеленського». Таким чином теми для новин та дискусій задані до дня голосування. Відповідно ламається логіка та зміст фінальної виборчої кампанії для всіх інших учасників. Тому так і критичні усі політичні опоненти Зеленського».

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент України, лідер «Європейської Солідарності»:

«Владі не допоможуть сумнівні маніпуляційні опитування, які суперечать виборчому законодавству. І незаконне втручання Президента Зеленського у виборчий процес на боці слуг-банкрутів. Сам таких і понабирав. Не допоможуть і спроби в день голосування під виглядом кварталівської пародії на референдум влаштувати під дільницями незаконну агітацію за одну із політичних сил. Нарешті, ми застерігаємо владу від спроб вставити в це так зване опитування будь-яку формулу, яка б легітимізувала капітуляцію».

Віталій ПОРТНІКОВ, журналіст:

«Зеленський робить все можливе, щоб утриматися при владі, щоб продовжити час олігархічного управління країною. Але нічого, крім розпродажу ілюзій, у нього в руках не залишилося. Саме тому він вирішив підмінити місцеві вибори опитуваннями невідомо про що».

Факт

Під час візиту Президента Володимира Зеленського до Великобританії відбулася його закрита зустріч із шефом британської розвідки MI-6 Річардом Муром, пише авторитетне видання DT.UA. «Як розповіло наше джерело, закритість зустрічі була продиктована саме обговоренням персон із оточення Володимира Зеленського: британці бачать, як витікає інформація з України», — зазначили в DT.UA.

ЛЮБИТЬ! НЕ ЛЮБИТЬ

Ведуча рубрики
Катерина
ЗУБЧУК,
заслужений
журналіст України.

Зворушливе нагадування про кохання Зрині і Текелі — мініскульптура цієї пари на мурах замку.

Їхнє весілля гуляли вісім днів

Той, хто, подорожуючи Закарпаттям, хоч раз був у мукачівському замку Паланок, тому відома історія союзу двох закоханих — Ілони Зрині та Імре Текелі, донесена до наших днів легендами й переказами з романтичним настроєм

Марина ЛУГОВА

Господинею цього замку княгиня-хорватка стала на початку 1669-го після смерті чоловіка Франца I Ракоці. Тоді 30-літня Ілона була єдиною в Європі жінкою-губернатором (керувала всією Шарошпотоцькою замковою областю). Крім того, вся Європа чула про неймовірну красу княгині та її освіченість. У січні 1682-го повинна була відбутися зустріч Ілони Зрині з воєначальником та активним учасником повстання куруців (йдеться про антигабсбурзьке повстання в Королівстві Угорщина в період з 1671 по 1711 роки) проти австрійського панування над угорцями Імре Текелі.

Зустріч планувалася для політичних переговорів (княгиня повинна була переконати проводиря бунтарів скласти зброю), але, за переказами, замість цих перемовин Зрині провела з Текелі ніч. Після цього почався їхній бурхливий

«Зустріч планувалася для політичних переговорів, але, за переказами, замість цих перемовин Зрині провела з Текелі ніч.»

роман, а вже в червні зіграли пишне весілля в мукачівському замку. Цьому союзу були дуже раді угорці, яким остогидло панування чужаків. Але австрійці відрагували на нього зовсім іншакше: через деякий час проти Зрині та Текелі була розпочата військова кампанія.

Відома облога мукачівського замку Паланок тривала три роки — з 1685-го по 1688-й. Тримала облогу замку Ілона. Весь Старий світ сміявся тоді над австрійськими головнокомандуючими, які не могли втихомирити жінку. Але в підсумку все одне стало ясно, що ця сучасниця Ілони й Імре програють. І вони вирішують просити допомоги у турків. Імре Текелі їде до них послом. Та вони зажадали заставу за свою підмогу: сина Ілони Ференца II Ракоці. Княгиня на це не погодилася: між

час оборони замку Паланок надіслав її грамоту «атнаме». Це — вищий державний документ визнання честі та доблесті в Туреччині. І то був єдиний раз за всю історію, коли володар цієї країни дав подібну нагороду жінці.

Ілона померла першою — у 1703 році, не доживши кільका місяців до початку визвольної війни Угорщини проти австрійців, яку очолив її син — князь Ференц II Ракоці. А за два місяці за нею пішов із життя Імре-мандуючими, які не могли втихомирити жінку. Але в підсумку все одне стало ясно, що ця сучасниця Ілони й Імре програють. І вони вирішують просити допомоги у турків. Імре Текелі їде до них послом. Та вони зажадали заставу за свою підмогу: сина Ілони Ференца II Ракоці. Княгиня на це не погодилася: між

У точку!

«Чарівну жінку і прекрасного чоловіка часто розділяє суця дрібниця: те, що вони перебувають у шлюбі один з одним».

Французький драматург і журналіст Робер де ФЛЕР.

На поворотах долі

Коли вони побралися, то фотознімки були чорно-білі, але їхнє життя вигравало всіма барвами щастя.

На звороті світлина — напис, зроблений Ростиславом Григоровичем: «Я з дружиною — новорічний вечір». Вони ще на 10 років молодші...

«А таїнство вінчання у нас ще має бути»

Про Ростислава Кушнірука наша газета не раз розповідала, адже це людина, в біографії якої — непрості історія краю. 10-літнім хлопчиком він потрапив з батьками на спецпоселення, підлітком ще був, як довелося працювати квалем. Майже тридцять мав, коли після реабілітації сім'я повернулася із Сибіру у рідний Княгининок. Уже в такому дорослому віці здобув музичну освіту і став викладачем диригування, звичайно, не думаючи, що саме очолюваний ним колектив «Посвіт» першим на Волині виконає Гімн незалежної України. А нещодавно ми зустрілися, щоб поговорити про особисте — про любов Ростислава Григоровича і його дружини Мілентини Василівни: 35 років тому звелі їх доля, дарувавши одну дорогу в житті, і вони вдячні їй за це

Катерина ЗУБЧУК

«КОЛИ Б МЕНІ В ЮНОСТІ ХТОСЬ СКАЗАВ, ЩО МАТИМУ ЧОЛОВІКА НА 24 РОКИ СТАРШОГО, ТО ТІЛЬКИ ПОСМІЯЛАСЬ БИ»
І в Ростислава Григоровича, і в Мілентини Василівни це не перший шлюб. Він мав дружину, з якою виростив доньку Оксану, вона — чоловіка, батька своїх двох синів. Але, як кажуть, не склалося. Сьогодні вони уже без болю, як принаймні здається, згадують, як то було, бо давно простилося й забулося те, що стало причиною розлучення.

«Москвич», біля якого я сфотографувала подружжя, теж зіграв свою роль у їхній долі.

— Невдовзі після того, як ми розійшлися із першою дружиною, — розповідає Ростислав Григорович, — я залишив їй і доньці Оксані трикімнатну квартиру у Луцьку й перебрався в Княгининок — в рідну хату, яка після смерті мами й тата стояла вже пустою.
А зараз можна сказати, що все само собою йшло до того, аби він познайомився зі своєю Мілею, як ніжно називає Мілентину Василівну. Жінка (родом вона із Жидичина Ківерцівського району) була княгининською, а на той час — маяківською невісткою. Жила на сусідній вулиці у хаті свекри, яку, правда, добудували для сім'ї дочки її батьки. По сучі

ще й по сусідству. Було, що картоплю в когось разом садили. А тут завів на базар і платні за це не взяв. Увечері я вирішила віддячити — понесла свіжину. Ясно, що її посмажила. Сіли — повечеряли, розговорилися. То осінь була. Ростислав завів мову, що хату на зиму буде білити. Я подумала, як же то чоловік сам справляється з такою жіночою, як мені здавалося, роботою? Незручно якось стало.

«Для неї було особливо важливо, щоб чоловік душею й серцем прийняв її дітей. Бо якби було по-іншому, то вона б «нізащо не проміняла синів на своє жіноче щастя».

Прийшла й побілила. А взагалі бачила, що він хазяїнотий — і закутки робив, і по господарству справлявся. Навіть дивувалася, що мужчина, який живе одинаком, дає собі раду. Спілкування в нас зав'язалося. Вже він, коли ївав до Луцька, то й мене забирав — я працювала в центральній ошадкасі. Але ще довго ми зверталися одне до одного на «ви»...
Років два так було. Перш як свято яке, то жінка із синами приходила до Ростислава, накривали стола. А у 1985-му і зовсім перебралася з дітьми зі своєї вулиці Тополевої на Черешневу. Тоді молодший Сергій мав сім літ, а старший Олег — десять. Зараз і не пригадується, як то було, — які слова промовляв чоловік, аби вона — жінка, котра боляче обпеклася на першому шлюбі, — повірила й прийняла його пропозицію. Одне слово, вирішили вони жити разом. Їй було 30, йому — 54. І з цього приводу Мілентина Василівна говорить:

— Коли б мені в юності хтось сказав, що матиму чоловіка на 24 роки старшого, то, мабуть, тільки посміялась би...

«Я ПІСЛЯ ТОГО, ЯК НАБІДУВАЛАСЯ, ТО НІБИ У РАЙ ПОТРАПИЛА»

Спочатку вони жили, як то кажуть, на віру. Але років тридцять тому узаконили свої стосунки. І вже, як сказав Ростислав Григорович, добрий кусочок життя у парі. Про те, якими були ці роки, Мілентина Василівна говорить:
— Я після того, як набідувалася, то ніби у рай потрапила. — Ростислав — людина інтелігентна, працююча, розумна, добра, до всього підходить зважено — ну що ще треба? А стосовно різниці у віці, то мені здається, що вона в нас була непомітна. Він завжди дуже молоджавий на вигляд був. Зрештою, я довго в його паспорт не заглядала (жінка сміється). — **Авт.** Зараз йому вже 90, а мені кажуть, що не може бути: мовляв, чи не приписав Ростислав собі літ?

Чоловік про своє друге одруження висловився так:

— Сподобалася мені Міля. Якби не йкнуло серце, то нічого б у нас не вийшло. Я за прожиті роки зустрічався з багатьма, міг визначити, чи моя це людина, чи є в неї те, що потрібне для сімейного життя. Але ж не кожен чоловік ризикне брати за дружину жінку, у якій двоє малих дітей, та ще й хлопці. Міля була молода, гарна. Бачив, що вона працювала і го-сподина хороша. Але дивився й на те, як синів виховує. Чи не буде в нас розходження в поглядах якраз у цьому зв'язку, бо ж не міг у згодом, коли виникнуть якісь проблеми, сказати: це твої діти, твій клопіт — що хоч з ними роби. І переконався, що виховання на-

«Я ж сама ростила хлопців, — додає жінка, почувши про «прутика», — а непадолік від хати — Стир. Був страх, щоб з ними на воді біди не сталося. Тож поставила: якщо сказала бути вдома через годину, то так і має бути.»

Про стосунки синів з Ростиславом Григоровичем, жінка говорить, не приховуючи свого розчуження. Для неї було особливо важливо, щоб чоловік душею й серцем прийняв її дітей. Бо якби було по-іншому, то вона б «нізащо не проміняла синів на своє жіноче щастя». Минуть роки, і Мілентина Василівна та Ростислав Григорович будуть плакати удвох, чекаючи з війни молодшого сина Сергія, котрий більше року був у зоні АТО на Сході України. І помілим збудувати батько Ростислава Василівна говорить:

— Коли б мені в юності хтось сказав, що матиму чоловіка на 24 роки старшого, то, мабуть, тільки посміялась би...
Спочатку вони жили, як то кажуть, на віру. Але років тридцять тому узаконили свої стосунки. І вже, як сказав Ростислав Григорович, добрий кусочок життя у парі. Про те, якими були ці роки, Мілентина Василівна говорить:
— Я після того, як набідувалася, то ніби у рай потрапила. — Ростислав — людина інтелігентна, працююча, розумна, добра, до всього підходить зважено — ну що ще треба? А стосовно різниці у віці, то мені здається, що вона в нас була непомітна. Він завжди дуже молоджавий на вигляд був. Зрештою, я довго в його паспорт не заглядала (жінка сміється). — **Авт.** Зараз йому вже 90, а мені кажуть, що не може бути: мовляв, чи не приписав Ростислав собі літ?
Чоловік про своє друге одруження висловився так:
— Сподобалася мені Міля. Якби не йкнуло серце, то нічого б у нас не вийшло. Я за прожиті роки зустрічався з багатьма, міг визначити, чи моя це людина, чи є в неї те, що потрібне для сімейного життя. Але ж не кожен чоловік ризикне брати за дружину жінку, у якій двоє малих дітей, та ще й хлопці. Міля була молода, гарна. Бачив, що вона працювала і го-сподина хороша. Але дивився й на те, як синів виховує. Чи не буде в нас розходження в поглядах якраз у цьому зв'язку, бо ж не міг у згодом, коли виникнуть якісь проблеми, сказати: це твої діти, твій клопіт — що хоч з ними роби. І переконався, що виховання на-

■ Це важливо

Фото pravoslaviavolyni.org.ua.

Митрополит Михаїл закликає вірян не соромитися і вдягати маску, виходячи з дому.

Як вчинити правильно — цілувати ікони чи обмежитися лише молитвою?

Волинь наближається до встановлення жорсткого карантину. З кожним днем число хворих збільшується, і хоча у людей вже немає такої паніки, яка була на початку, та все ж кожен з нас переймається здоров'ям своїм та близьких. У найтяжчі хвилини ми звертаємося до Бога: одні для цього поспішають до храму, інші тихенько моляться біля ікон у власному домі

Влада КРИМСЬКА

Митрополит Волинський і Луцький ПЦУ Михаїл, який переніс коронавірус, закликав серйозно ставитися до хвороби і не легковажити. Чезре довгий процес реабілітації він досі в масці. Одягати засоби захисту владики просить і вірян.

— Я й сам спочатку думав: якось негарно перед вами у масці, недобре чути голос. А потім зрозумів: так треба. Такі нині обставини життя і нічого гріховного тут немає. Наслідки хвороби важкі. Реабілітація проходить до пів року. Тому у храмі, поза ним у громадських місцях треба ходити захищеним. Не соромтеся, — каже священнослужитель і додає: — Віряни можуть прикладатися до ікон, будучи в масках: тоді ймовірність поширення вірусу мінімальна.

Але навіть піддавати людей навіть мінімальній ймовірності поширення вірусу? Тим часом, на Волині росте кількість районів «помаранчевої» зони, а це загрожує нам потрапити у «червону». Тому керівництво області звернулося із проханням до релігійних установ по можливості перевести богослужіння у храмах в онлайн-режим, аби розірвати ланцюг захворюваності та зменшити коло контактних осіб.

Як вчинити правильно: приклонятися до ікон в масці чи без неї, слухати богослужіння онлайн чи перебувати в храмі — кожен вирішуватиме для себе сам. Але всі ми маємо розуміти, що немає на світі нічого дорожчого за наше життя і життя наших близьких. Думаймо про це, вирушаючи із дому. ■

■ Уроки пандемії

Де розмістити хворих із коронавірусом? У Луцьку планують у... пологовому будинку

Станом на вчорашній ранок на Волині додалося аж 185 офіційно зареєстрованих інфікованих. В Україні виявили 5590 нових випадків COVID-19. Щораз більше недужих потребують госпіталізації. У Києві, Харкові та Одесі мають наміри розгортати тимчасові стаціонари навіть у палацах спорту чи закладах культури

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

АКУШЕРИ Й ГІНЕКОЛОГИ ПНЕВМОНІЇ ЛІКУВАТИ НЕ ГОТОВІ

Колектив Луцького пологового будинку обурений: без їхнього відомства в один із корпусів стали завозити ліжка й обладнання для буцімто нового інфекційного шпиталю. Лікарі кажуть, що сусідство коронавірусних хворих із новонародженими та породіллями — порушення усіх вимог інфекційного контролю, загроза для існування закладу. Адже хто з майбутніх мам надалі зважиться сюди звертатися?

Працівники пологового сподіваються, що міська влада прислухається до їхньої думки. Хоча всі розуміють, що збільшувати кількість ліжок для хворих із COVID-19 у Луцьку таки доведеться, тут найвищий приріст інфікованих. Так, за попередню добу в місті зафіксовано 41 новий випадок зараження, троє пацієнтів стали жертвами коронавірусу. А всього з початку спостереження в обласному центрі зареєстровано 2637 хворих, 63 із них вилікувати не вдалося. Усі розуміють, що до осіннього загострення ситуації необхідно було готуватися заздалегідь.

Позначилося на «коронавірусній статистиці» й те, що на Волині стали проводити більше тестів. За попередню добу методом ПЛР обстежено 1081 особу. Тепер такі дослідження роблять не тільки в лабораторному центрі, а й в обласній лікарні. За кількістю нових випадків зараження після Луцька «лідирують»: Нововолинськ — 21, Ківерцівщина — 20,

Очі наших лікарів і медсестричок нині рідко сяють радістю. У них — втома і докір усім, хто нехтує вимогами безпеки.

Володимир — Волинський район — 17, Луцький та Горохівський — по 13, Камінь-Каширський та Ковельський райони — по 11. За показником добового приросту ми обігнали сусідів із Рівненщини, там позавчора додалося 158 інфікованих. Загалом, станом на 14 жовтня на Волині зареєстровано 10140 випадків COVID-19.

ЩОБ НЕ ОПИНИТИСЯ В «ЧОРНІЙ ЗОНІ»

Такий образний вислів вживають журналісти, характеризуючи ситуацію в Харкові, де інфекційні стаціонари переповнені й хворі ле-

«Над питанням, де розмістити хворих, ламають голову не тільки в Луцьку.»

жать у коридорах. Офіційно чорного кольору на карті епідемічного зонування нема, але критерії оцінки ситуації на різних територіях України МОЗ змінює, вони будуть жорсткішими. Карантин в країні продовжено до 31 грудня, обмеження посилюють, хоч і не так кардинально, як це було навесні.

До таких кроків змушує безвихідь. Україна опинилася на 12-му місці світового рейтингу за приростом інфікованих та померлих від COVID-19. Найбільше нових випад-

ків зараження за попередню добу виявили у Харківській області (637), Києві (422), Львівській (345) та Дніпропетровській областях (342). У лікарнях на апаратах ШВЛ перебуває 466 осіб, 799 хворих позавчора було госпіталізовано, 107 українців померло. Медичні заклади поступово вичерпують свої можливості.

Міністр охорони здоров'я Максим Степанов визнає: «У нас достатньо напружене становище. Загалом зайнято 21 277 ліжок по країні. Це хворі в стані середньої важкості або мають тяжкий перебіг недуги. Додамо ще 12 тисяч місць, зокрема у Києві в закладах Академії медичних наук, у різних інших. Але всьому є межа».

Тож над питанням, де розмістити хворих, ламають голову не тільки в Луцьку. На жаль, всі організаційні питання не були вирішені завчасу. А приборкати поширення коронавірусної інфекції не вдається, так званий адаптивний карантин виявився неефективним.

Уряд запроваджує нові обмежувальні заходи — дистанційне навчання для студентів, ймовірно, така ж доля чекає і школярів після дострокових канікул. Передбачені й вищі штрафи для тих, хто порушує масковий режим та інші вимоги епідемічної безпеки. Але чи врятує це, якщо в містах влаштовують концерти, якщо відбуваються зустрічі з депутатами? Виборів же ніхто не відмінє. ■

РЕКЛАМА

Торговий Дім
ТРАКТОРНИЙ
ЗАВОД

МІНІТРАКТОРИ З ЯПОНСЬКИМИ ДВИГУНАМИ

- 3 роки гарантії.
- Безкоштовна доставка.
- Мінітрактори від 63 000 грн.

044 49 98 711
067 48 52 072

Купуйте у виробника, це безпечно,
вигідно і надійно:

www.трактора.укр www.tdtz.in.ua

Представництво польської агенції оголошує набір працівників на склади брендового одягу на околицях м. Лодзі

- ✓ Обов'язки: комплектація замовлення, упаковка, сортування.
- Робота в дві зміни по 8–12 годин 5–6 днів на тиждень.
- ✓ Заробітна плата – від 20 000 грн+премії.
- ✓ Безкоштовні обіди, чай, кави.

Тел. вайбер UKR 38 050 845 45 80.

- ✓ Житло: 600 грн/міс, хороші умови проживання. Зустрічає наш координатор.
- Беремо по візах і по біометрії.
- Виготовляємо запрошення під вакансію для відкриття візи, надалі бажаючи можуть подаватися на карту побиту.

Вітаємо!

95-й день народження зустрів добрий, мудрий, найкращий тато, дідусь, прадідусь, житель села Озеро Ківерцівського району **Володимир Гордійович КРИВОРУЧКО.**

Дорогий імениннику, вже пройдено стежину немаленьку, та спокою нема для ваших ніг. Ми дякуємо, рідненький, за все, що зробили за свій вік. За кожного з нас усі ваші тривоги й думки. Здоров'я вам, тату, дідусю й прадідусю, на довгі роки.

Живіть у здоров'ї, щасті та силі,
Літа проти вас хай будуть безсилі.
Нехай зозуленька кує вам щоліта
Многая літа та Божого
заступництва на довгі роки.
З повагою та любов'ю
ваші рідні.

РЕКЛАМА

**ПРОДАЮ
ПИЛОМАТЕРІАЛИ**
(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні.
Вироби з дерева на замовлення.
Доставка.
Тел.: 0991813332, 0976492371.

**ОФІЦІЙНИЙ ДИСТРИБ'ЮТОР
ТМ «ПАН ПЕС» ТА «ПАН КІТ»**
пропонує корми для домашніх улюбленців.
Адреса складу:
м. Луцьк, вул. Конякіна, 2а.
Діє безкоштовна доставка по Волинській області.
Тел.: 066 4087776, 067 3629532 (Людмила), 067 8166915, 066 4081404 (Ніна), 067 1195313, 099 6278855 (Світлана), 067 6348334, 050 4887771 (Віта).

Погляд

Катерина ЗУБЧУК,
заслужений журналіст України

«Круто! Де така краса?»

Цими словами – подивом відреагувала на мої фотознімки, зроблені в Луцькому парку культури й відпочинку і скинуті їй по вайберу, подруга, яка родом із нашого обласного центру, але багато років живе у Львові. Справді, зараз там приємно прогулятися, особливо вечірньої пори, коли йдеш під світильниками-парасольками чи під блискітками дощу, а на алеї, де встановлені скульптури Миколи Голованя, потрапляєш в атмосферу таємничості

Ось тільки чи збережемо ми цю красу? Це питання постало, коли недавно натрапила у фейсбуці на світлинку, на якій було зафіксовано несподіваний кадр: по дамбі, яка простягнулася вздовж Стиру від замку Любарта до вулиці Глушець, їдуть легко-ві автомобілі. Цього в принципі не повинно бути, адже йдеться про гідрологічну захисну споруду, збудовану свого часу для порятунку Луцька від підтоплення, оскільки територія нинішнього парку була заболочена й потребувала осушення. А тим більш — тепер, коли частина пішохідно-велосипедної доріжки відремонтована й має поліуретанове покриття.

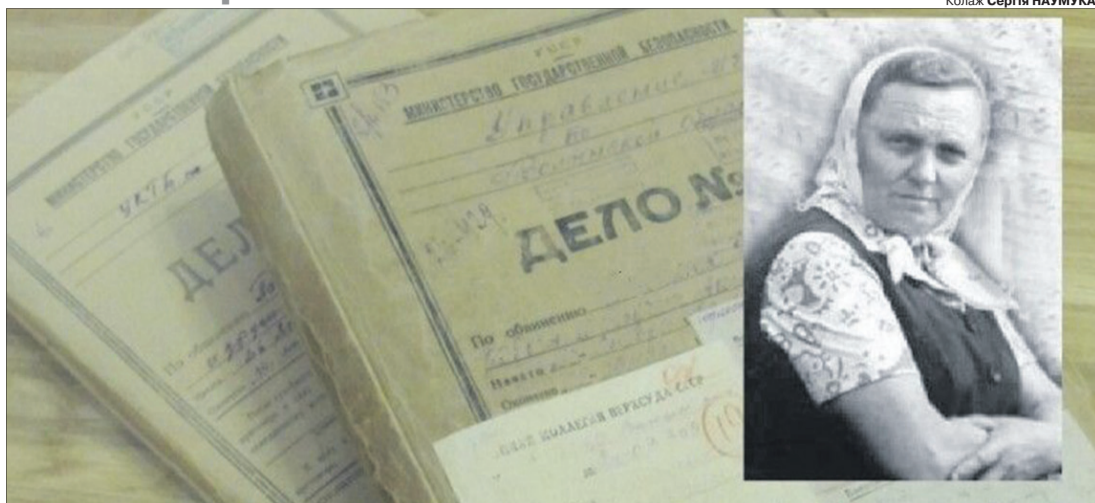
Автор світлини зіронізував, написавши: «Культура та прогрес йдуть до Луцька... З новим асфальтом можна кататися по парковій дамбі, не забруднивши колеса автомобіля». Ясно, що багато хто відгукнувся коментарями. На зразок ось цього з ноткою жалю: «Якби міська рада мала право штрафувати на 50 євро!..» чи «Є в поляків слово таке mentalnosc». Ще хтось запитував, «чи є гостра необхідність на дамбу машиною їхати»: мовляв, якщо так, то цей прогрес недовго. Або радив вдаватися до простого рішення — дозволити громадянам викручувати золотники в автохамів чи на крайній випадок ходити із шилом.

Були коментарі, в яких камінець кидали, як кажуть, у город муніципальної варті, котра повинна слідкувати за порядком у громадських місцях, яким є й дамба в парку. І після них уже автор світлини, яка викликала обговорення, доповнив свій іронічний підпис до неї: «Дуже просте рішення, однак у кожну вбиральню не поставиш поліцейського, щоб не мочилися повз пісуар. Щось тут глибше... Я давно помітив, що чим нахабніший до правлі водій, тим густіше його машина прикрашена національною символікою і прапорцями ЄС. Якщо уважно розглянути фото, то на одному з авто побачите наліплений власником тризуб. І що буде, коли муніципал зробить зауваження цьому «патріоту»?..»

Ну хіба не привід згадати роман американського письменника Джорджа Орвелла «Колгосп тварин»? Зокрема, знамениту фразу з нього, що стала афоризмом: «Усі тварини рівні, але деякі рівніші за інших». Відтак їм, якщо продовжувати далі, дозволено робити те, що комусь заборонено. Якщо хтось вважає (а такі, мабуть, є), що із символіки можна зробити таку собі індульгенцію на всі випадки життя, то як тоді бути із законом, зрештою — з моральними нормами? В принципі це вже ніби й інша тема і в той же час вона дотична до того, про що йде мова.

А ще у цьому зв'язку залишається констатувати, що Україна — не Сінгапур: до статусу високоцивілізованого суспільства нам ще йти і йти. Чому не європейські країни беруть для порівняння? А тому, що там ця цивілізація створювалася століттями. А Сінгапур, одержавши в 1963 році незалежність від Великобританії, зміг за 30 літ змінитися до невпізнання. Незалежній Україні теж скоро стільки ж. І що ми маємо? У нас не було такого легендарного прем'єр-міністра, яким став Лі Куан Ю, котрому й завдячує своїм процвітанню місто-країна. Він же, до речі, у своїх мемуарах зізнався, що найважливішим завданням, яке постало перед ним, було змінити шкідливі звички сінгапурців. Крок за кроком — і тут заборонили жуйку (справа в тому, що її колись приліплювали на сенсори дверей у міських потягах, що порушувало рух громадського транспорту). За плювання на вулиці чи кинутий недопалок передбачено штраф 500 сінгапурських доларів, а за куріння в громадських місцях — 700, а то й 1000. Прем'єром була запроваджена кампанія «за ввічливість», яка мала стати для всіх способом життя, зробити Сінгапур привабливим місцем для його мешканців, не кажучи вже про туристів. А досягалось це, повторю ще раз, штрафами, які є одними з найбільших у світі. Жорстко? Недемократично? Так. Але там точно на дамбу, покриті поліуретаном і призначені найперше для піших прогулянок, ніхто не поїде. ■

Колесо історії

Коли всі строки проведення слідства спливли, Надію Сиву звільнили з-під арешту у зв'язку з недоведенням вини.

Вірш повстанки, написаний 75 років тому в Луцькій тюрмі, вперше доступний широкому загалу

Його авторка, 92-літня Надія Сива, жива і нині

Микола ВАВРЕНЧУК,
член Національної спілки
краснавиців України

Одиниці героїв національно-визвольного руху опору до сьогодні з нами. Серед них — уродженка села Боратин Луцького району Надія Максимівна Сива.

З 1943 року вона перебувала в жіночій сітці ОУН. Шість разів її заарештовували органи НКВС! Терпіла побої та психологічний тиск. Ще й навчала сусідок по камері, що «чистосердечное признание» від покарання не спасе, хіба від

«**О ні, уп'єшся, лютий кате,
у нас міцні, міцні серця,
Чи ти забув, що ми ВКРАЇНЦІ,
здобути волю в нас мета.**»

тортур, і то не напевно. Її вже просили енкаведисти: «Сива, ти хоч що-небудь признайся, щоб тебе не били...». «Вам скажи щось, то ви шкуру будете дерти», — відповідала Надія, якій тоді було тільки вісімнадцять літ.

Сидячи в камері, складала вірші, які цитує попри те, що минуло 75 років з тої пори.

Як день іде та ніч мина,
і знову день і ніч минає,
У мене спогади життя
в душі шохвилі виринають.
Минули дні, ті дні щасливі,
ті молоді юнацькі дні,
А мрії ті, що ще лишились,
про все нагадують мені:
Про волю тую дорогую,
про світ веселий і сумний,
Про арешт, що в годину злюю забрав
від світу та людей.

У номер!

ЗАТРИМАЛИ ЛУЦЬКОГО ПРИКОРДОННИКА, ЯКИЙ НАЛАГОДИВ ХАБАРНИЦЬКУ СХЕМУ

Він узяв 2 тисячі доларів за сприяння у переміщенні тютюнових виробів через держкордон

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Слідчі територіального управління Державного бюро розслідувань, за повідомленням пресслужби відомства, розташованого у місті Львові, затримали інспектора одного з відділів Луцького прикордонного загону. За попередньою інформацією, посадовець спільно з цивільними особами налагодив механізм вимагання та одержання неправомірної вигоди за сприяння у незаконному переміщенні тютюнових виробів через державний кордон України з Республіки Білорусь на територію нашої держави поза місцями розташування пунктів пропуску.

Я бачу, що тепер в неволі
ще тисячі таких, як я,
І виглядають усі волі, у всіх надія на життя.
На волю рветься моє серце,
мої думки на волі всі.
О воле, воле дорогая,
прилинь до мене й принеси
Ті щирі вісті про Україну,
про люд, який в неволі спить,
Про арешт у годину злюю,
зміцни ненависть до катів
О Боже, Творче Ти Всесильний,
зменши границі тих терпінь,
Подай, щоб ще побачив ВОЛЮ
тюремний втомлений нарид.
Щоб правда нам ще посміхнулась,
щоб згинув кат в одну мить,
А доля, доля та, що спить,
проснулась і розбудила всенький світ.
Кати знущаються над нами.
Твоїх, Україно, дітей
Чи довго буде кат ще пити кров
із українських грудей.
О ні, уп'єшся, лютий кате,
у нас міцні, міцні серця,
Чи ти забув, що ми ВКРАЇНЦІ,
здобути волю в нас мета.
Дарма, що ми не бачим сонця,
що лиш по волі ходиш ти,
Однак прийде та хвилина,
що опадуть кайдани ті,
А що ж тоді, стривай, проклятий,
за все відплатимо тобі —
За сльози матері старої,
за наші муки ті страшні.

Вірш, створений у Луцькій в'язниці в 1945 році Надією Сивою, записав 14 січня 2020-го Микола Вавренчук. ■

Правоохоронці задокументували декілька фактів отримання прикордонником хабара на загальну суму 2 000 доларів США. Під час одержання другого «траншу» слідчі Державного бюро розслідувань затримали його. Вирішується питання щодо повідомлення про підозру згідно із ч. 3 ст. 368 Кримінального кодексу України, а також відсторонення від займаної посади та обрання запобіжного заходу.

Процесуальне керівництво досудовим розслідуванням у кримінальному провадженні здійснює військова прокуратура Луцького гарнізону Західного регіону. Оперативний супровід — управління СБУ у Волинській області. ■

Спорт

Фото football.ua.

З інтервалом у якихось шість днів Віктор Циганков розписався у воротах двох грандів європейського футболу.

Українська футбольна казка: перед Покровою козаки поставили на коліна іспанців!

Наша національна збірна сенсаційно здобула приголомшливу перемогу

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Ліга націй УЄФА. Ліга А. Група 4. 4-й тур. Україна – Іспанія – 1:0 (Віктор Циганков, 76 хв.)

13 жовтня 2020 року. Київ. Стадіон НСК «Олімпійський». Головний суддя Павел Гіль (Польща).

Збірній України, здавалося, у поєдинку з «Фурією рохою» абсолютно нічого не світило. Цієї осені ми вже встигли знущально влетіти 0:4 тим-таки іспанцям, ганебно поступитися 1:7 французам — тож навіть трохи пристойнішої 1:2 від німців великої надії не давали.

До того ж, ми тільки раз зіграли внічию зі збіркою Іспанії — 29 березня далекого 2003-го. А згодом лишень поступалися їм (двічі — по 0:4!).

На додачу, різниця у класі посилювалася коронавірусною заразою та травмами, що викосили гравців, без яких ми ще зовсім недавно не уявляли основний склад «тризубих». А до всього того ще й Руслан Малиновський вивів через перебір «гірничників».

Проте козаки Андрія Шевченка таки зуміли

«**Тепер можемо гордо казати: ми не лише «взували» Англію та Францію, а й давали лупня Іспанії! А в Італії з Німеччиною та Бразилії з Аргентиною і Уругваєм — ще все попереду!**»

ли кулаки, що й самісінькі іспанці виявилися безсилями.

Приголомшлива історична перемога збірної України!!!

До цього матчу ми лише двічі перемагали збірну, яка ставала чемпіоном світу. 10 жовтня 2009-го на «Дніпро-Арені» українці у групі відбору на ЧС-2010 з рахунком 1:0 (гол Сергія Назаренка!) здолали збірну Англії (яка, до речі, на той момент вже не мала великої турнірної мотивації).

Ну, а 15 листопада 2013-го (перед самісіньким початком украї драматичного періоду нашої історії) українці вже у стикових поєдинках відбору до ЧС-2014 з рахунком 2:0 обіграли на «Олімпійському» у Києві французів (забивали Зозуля з гри та Ярмоленко з пенальті!).

А тепер можемо гордо казати: ми не лише «взували» Англію та Францію, а й давали лупня Іспанії! А в Італії з Німеччиною та Бразилії з Аргентиною і Уругваєм — ще все попереду!

В іншому матчі нашої групи збірна Швейцарії на виїзді вела 2:0 у поєдинку з німцями, потім двічі пропустила, знову вийшла вперед і в підсумку таки не втримала перемогу — 3:3!

Тож якщо перед матчем з іспанцями ми б вважали за щастя зацепитися за третє місце у групі й зберегти пропуску в елітній Лізі А (про що вже відверто говорив і Андрій Шевченко) — то тепер перед нами вимальовуються цілком реальні перспективи поборотися навіть за лідерство!

14 листопада ми граємо на виїзді з Німеччиною, а 17 листопада приймаємо Швейцарію.

ЗА ВОРОТАМИ

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України:

«Вітаю нашу збірну з перемогою над однією з найсильніших збірних світу — командою Іспанії! У складних кадрових умовах, коли мало хто вірив, коли і нічию вважали б чудовим результатом, ви вийшли на поле, билися за честь України і перемогли!

Дякую, що подарували всій країні свято, яке так було нам потрібне! Пишаємось вами, хлопці!!!».

Георгій БУЦАН, кращий гравець збірної України у поєдинку з іспанцями:

«Бажаю здоров'я Пятову, Луніну, Паньківу. Так склалися обставини. Я дав поживу для роздумів, але вибирати головному тренеру. Для мене головне — щоб команда перемагала».

ЛІГА НАЦІЙ УЄФА. ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ГРУПИ А4:

М	Збірна	І	В	Н	П	М	О
1.	Іспанія	4	2	1	1	6-2	7
2.	Німеччина	4	1	3	0	7-6	6
3.	Україна	4	2	0	2	4-7	6
4.	Швейцарія	4	0	2	2	5-7	2

СТОП-КАДР

Фото pixabay.com.

«Кото-монія плюс Кото-Васія: моньо-спасальна іде операція...»

Друзі! Набагато більше кумедних підписів до цієї світлини зверху ви зможете прочитати на сторінках жовтневого об'єднаного випуску «Так ніхто не кохав» і «Читанка для всіх». Запитуйте його у точках продажу преси або у ваших листонош чи у відділеннях зв'язку. А ще краще — передплатіть — і друзі-поштарі, незважаючи ні на які коронавіруси, доставлять наше видання вам додому

МАЙСТЕР-КЛАС

Ми — браття! Всі ми однієї крові —
Посвячуєм тебе у родичі котів!
Причислений ти до котячих лав,
Бо з нами на чотири лапи став,
І молоко — священну
Страву страв —
Як рівний нам на трапезі
Хлебтав.

Чув, браття, я від дідуса Івана,
Що в світі є «земля обітована».
Тече вона вся медом з молоком,
Лиш не сказав, що —
в хаті під столом.

То — в кайф! Але було раз,
хлопці, сміху,

Коли всім ворогам своїм в тіху,
Мій тато так лакав горілку,
Розливу сп'яну на долівку.

Попри весь наш котячий хист
і пенд,
Нам цей Малий — серйозний
конкурент!

Братва, на наше зазіхнув
цей кент:
Давай, лакай скоріш —
лови момент!

Кото-монія плюс Кото-Васія:
Моньо-спасальна іде операція.
(Миколай ШОСТАК,
м. Луцьк).

ПІДСУМКИ «СТОП-КАДРУ» № 8 (2020)

III МІСЦЕ
(50 ГРИВЕНЬ ПРИЗОВИХ)

Гуртом — і молочко
смачніше!
(Надія БАЄВА,
с. Озерце
Ківерцівського району).

А щоб мама не сварила, —
прибираєм дружно!
(Ігор КОВЗОЛОВИЧ,
с. Велика Глуша
Любешівського району).

II МІСЦЕ
(50 ГРИВЕНЬ ПРИЗОВИХ)

Молоко я розлила
ненароком з кружки.

I МІСЦЕ
(150 ГРИВЕНЬ ПРИЗОВИХ)

Першим, хто дійде до краю,
Буде бонус — кварта чаю!
(Поліна ДРАБАТА,
м. Вінниця).

ТУР № 9:

Сьогодні як спогад про літо або в передчутті Бабиного літа пропонуємо поміркувати над підписами до цієї доволі колоритної світлини.

Кожен учасник може запропонувати до 26 жовтня будь-яку кількість варіантів і надіслати їх нам на адресу: 43025, просп. Волі, 13, м. Луцьк, «Читанка для всіх», або на електронну — chytanka77@gmail.com.

Фото anekdoty.net.ua.

Ще більше про конкурс — на сайті VOLYN.COM.UA

Особливий випадок

Коні Володимира Маруняка лікують хворих дітей

Інструктора із верхової їзди називають Божим посланцем

Село Вишнів, що віднедавна є частинкою Липинської сільської ради Луцького району, знають далеко за межами Волинського краю. Сюди їдуть «маленькі спортсмени», щоб оздоровитися, отримати масу позитивних емоцій у безпосередньому контакті з незвичайними «лікарями» — кониками. Саме тут, за 10 кілометрів від Луцька, діє невеликий реабілітаційний центр іпотерапії «Ромашка», виплеканий чудовою людиною, душа якої купається у доброті, колишнім військовослужбовцем батальйону територіальної оборони «Волинь» Володимиром МАРУНЯКОМ

Фото Романа ДОМБРОВСЬКОГО, theukrainians.org.

«Іпотерапія для наших дітей — справжній порятунк», — переконані Володимир і Ольга, а також батьки пацієнтів.

Ніна КОСТРУБА

Ще з дитинства Володя дуже любив коней, бо у селі Іванківці Хмельницької області, де він народився, була конюшня і хлопечє свій вільний час проводив там. Оця дитяча закоханість з роками тільки підсилювалася, і коли випала можливість займатися кінним спортом під керівництвом досвідченого київського тренера, радості не було меж. Ще на Хмельниччині юнак вперше ознайомився з цілющими лікувальними властивостями іпотерапії.

Життя непередбачуване. Здається, сьогодні все складається якнайкраще, а завтра доля дарує нові корективи. І коли кінноспортивний клуб «Волинь» покликав до себе, Володимир прийняв пропозицію. Згодом у затишному Вишневі зустрів хлопечє свою долю — кохану дівчину Олю Палій. Одружилися і залишилися на Волині. Маючи невеликий досвід роботи з дітками з інвалідністю, тут продовжив почату справу.

Спочатку було непросто і нелегко. Адже відповідні тренування проводилися у звичайній колгоспній конюшні, не досить добре облаштованій. Хоча охочих було немало. Мама діток із ДЦП, аутизмом, синдромом Дауна, серцево-судинними захворюваннями, опорно-рухового апарату, хто побував у Вишневі, побачили покращення здоров'я у своїх діток, тому всіляко підтримували таке починання.

Воєнні події 2014 року на Сході України внесли свої корективи. У другій хвилі мобілізації Володимир Маруняк був призваний в армію, хоча, зізнається, міг би «відкосити». Гіркий присмак Дебальцево, Горлівки, інших населених пунктів Донеч-

чини відчуває й донині. У зоні АТО був більше року, тоді демобілізація, реабілітація... Тільки 2016-го повернувся до мирної професії. Заручившись підтримкою батьків діток, які займаються у Центрі, створили громадську організацію «Сильні діти» та зініціювали створення в області Центру іпотерапії «Ромашка». Завдячуючи благодійникам, знайшли тваринницьке приміщення у Вишневі, яке почали облаштовувати всі разом: і батьки, і спонсори, всі небайдужі люди. Про

«А сам Володимир і психолог, і тренер, і іпотерапевт, і ветеринар, коли потрібно зробити коням щеплення, і коваль, як треба підкувати...»

організацію дізналися і благодійники з Канади та Франції, які підтримали фінансово. Центр, що розміщений на території в один гектар 30 сотих землі, діє уже 12 років.

На сьогодні тут уже багато зроблено практично власними руками. Володимир охоче ділиться набутим, із вдячністю розповідає про всіх небайдужих людей, хто долучився до благородної справи, хто підтримує словом і ділом. Затишні стайні для восьми коней, з яких п'ять — власні та троє — на утриманні. Поруч — кормокухня для коників, душ також для них, а ще є й зручності для дітей та їхніх батьків. Зокрема, роздягальні, ігрова кімната, санвузли, їдальня, де можна попити чаю,

скуштувати смаколиків. А найголовніше — великий новозбудований критий манеж, де й проходить заняття. На кожну дитину є відповідна довідка від лікаря, яка засвідчує, що немає протипоказань до іпотерапії. Його надійним помічником є дружина Оля, яка офіційно працевлаштована від Липинської сільської ради на посади тренера. А сам Володимир і психолог, і тренер, і іпотерапевт, і ветеринар, коли потрібно зробити коням щеплення, і коваль, як треба підкувати...

«На сьогодні у Центрі іпотерапії проходять 30 дітей. Це не пацієнти, а маленькі наші спортсмени, як ми їх називаємо. Сідаючи на коня, діти спочатку відчувають невпевненість, але вона швидко проходить, бо спілкуючись із тваринами, одержують багато позитивних емоцій. Практично вихідних немає. Кожного дня відбувається по 10–12 занять. Треба любити і коней, і дітей, йти на роботу з позитивом, тоді й буде задоволення від бажаного результату», — роздумує Володимир Маруняк.

Насамкінець почула, що Володя мами особливих дітей називають Божим посланцем, який тепло своєї душі, вміння і любов віддає їхнім чадам, радіє разом із ними, тишиться позитивними результатами. А ще він мріє побудувати на території невеликий гуртожиток готельного типу, щоб мали де зупинитися батьки з дітками, які приїжджають з різних куточків України. Також у планах упорядкувати територію, утеплити будівлю, аби діткам та їхнім «лікарям» — коням було тепло взимку... А ще... Усе впирається в кошти... ■

Ростить здорові!

Фото volynnews.com

Мамина й татова радість

Бог подарував подружжю Комарів одразу трійню

І хоч малята з'явилися на світ недоношеними — вагою від 740 до 830 грамів, луцькі лікарі змогли їх виходити

Марина ЛУГОВА

13 жовтня у Волинському обласному перинатальному центрі було маленьке, як написали на сторінці у фейсбуці медичного закладу, свято: тут виписували додому трійню — другу в цьому році. Двоє хлопчиків і дівчинка — перші дітки в родині Тетяни та Сергія Комарів із села Привітне Локачинського району. Вчора у телефонній розмові генеральний директор Волинського обласного територіального медичного об'єднання захисту материнства і дитинства Ірина Горавська сказала:

— Ми дуже довго не розголюшували інформацію про цю трійню, оскільки дітки, які з'явилися на світ 18 липня на 26-му тижні вагітності з допомогою кесаревого розтину, були дуже проблемні. Сьогодні можна сказати про перемогу і медичних працівників, і дуже терпеливих батьків.

Станіслав, так назвали одного із синочків, народився з найменшою вагою — 740 грамів, його братик Владислав мав 830, а сестричка Вероніка — 820 грамів. Додому їх виписали з вагою відповідно 2500, 2450, 2540. Нехай ростуть здоровенькі на радість батькам! ■

Кримінал

Молодики розраховувалися фальшивими п'ятсотками

36-літній і на п'ять років молодший кувельчани налагодили схему підробки грошей та вирушали з ними на закупі у Нововолинськ

Фото youtube.com

Марина БАЛДИЧ

За годину після надходження першого звернення про розрахунок фальшивками поліцейські викрили та затримали зловмисників. Правоохоронці вже встановили, що молодики причетні щонайменше до вісімнадцяти випадків із підробленими 500-гривневими купюрами у магазинах шахтарського міста. Чоловіки оплачували дешеві дрібні товари, а решту забирали справжніми грошима. Відомо, що один із них — раніше судимий за вчинення розбою. ■

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск

ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

Приймальня 72-38-94

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Заступники головного редактора

Борох Сергій Іванович 77-07-70
Світліковська Галина Йосипівна 72-20-07
Римар Микола Анатолійович 72-38-94
Научук Сергій Васильович 72-51-02

Відповідальний секретар

Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02

Заступники відповідального секретаря

Харчук Олена Андріївна 72-06-66

Місюк Олена Миколаївна 72-06-66

Головний художній редактор

Міщук Олександр Ярославович 72-06-66

Головний бухгалтер

Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07

Інформації

Козюпа Мирослава Павлівна 72-61-21

Відділ інтернет-новин

Криштоф Олег Степанович 72-51-02

Економіки

Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78

Листів із зв'язків із читачами

Коваленко Оксана Анатоліївна 72-39-32

Приватних оголошень

Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32

Спеціальні кореспонденти

Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94

Кравчук Ірина Олександрівна 72-51-02

Фотокореспондент

Філюк Олександр Миколайович 72-06-66

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA2030344000002600805520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30 000

Регістраційний номер
ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р.
Видруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тижневий тираж 47500.
Замовлення №1716.